

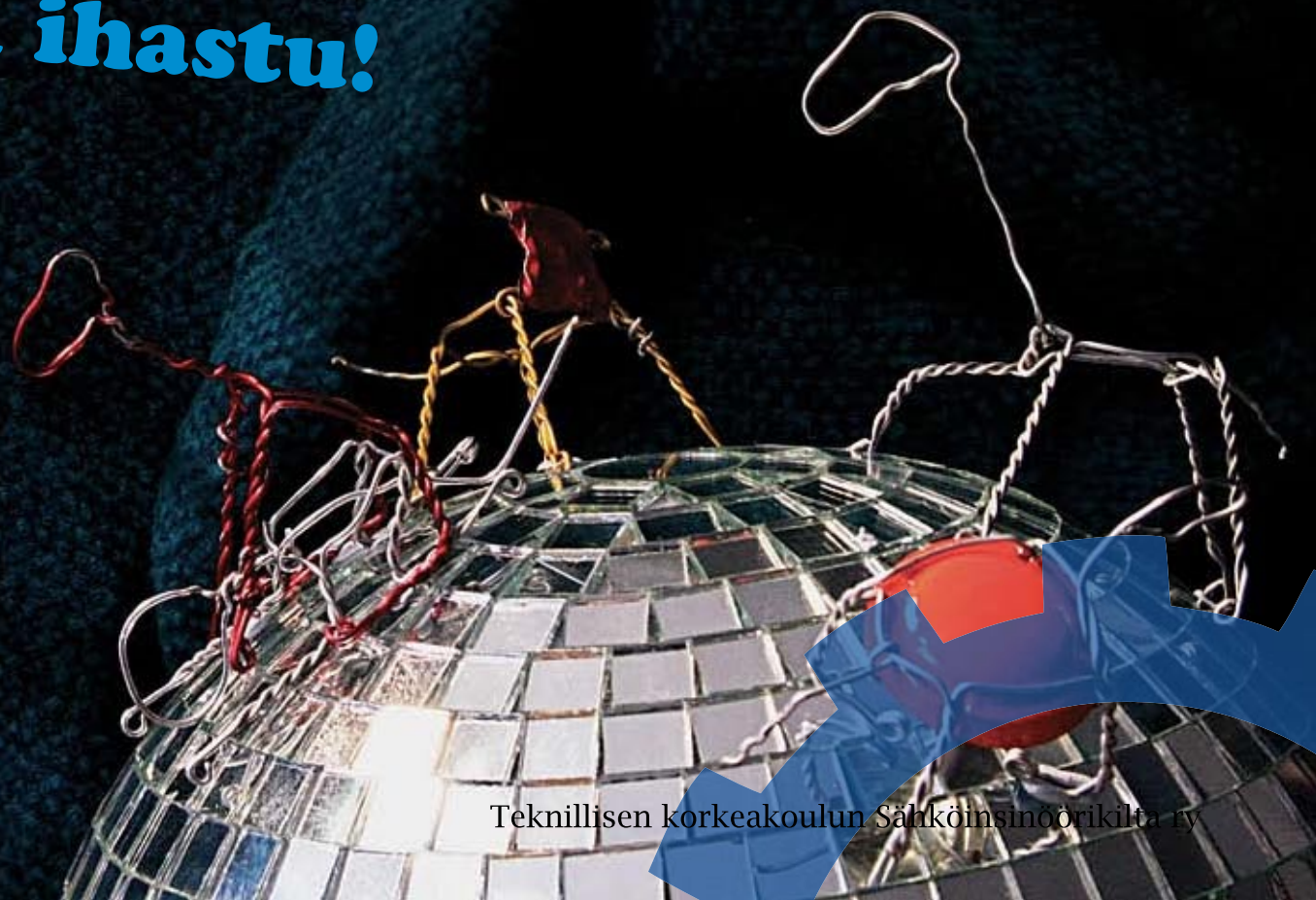
Melkoisesti matkailua • Kivasti kulttuuria • Tarpeeksi Teekkarityttöä

40. vuosikerta

Sössö

2|09

**Wappuliite -
löydä
ja ihastu!**

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörilta ry

Tekniikan opiskelija, liity jäseneksi!

Saat jäsenedut heti käyttöösi ja
Sähkö&tele-lehden kotiin kannettuna.

Nyt liittyminen on ilmaista
ja lisäksi liittymisvuotta
seuraava vuosi!

Sähköinsinöörit

Merikasarminkatu 7 – 00160 Helsinki – puh. 09-668 9850 – sil@sil.fi

www.sil.fi

Sössö

2 | 2009
40. vuosikerta

Julkaisija:

Teknillisen korkeakoulun
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.tky.fi/>
Postiosoite: PL 3000, 02015 TTK

Päätoimittaja:

Venla Pouru
venla.pouru@tkk.fi

Toimitussihteeri:

Annamaija Hutri

Toimittajat:

Jasmine Holmström
Annu Mannila
Joni Orponen
Ville Saari
Juulia Suvilehto

Vierailevat:

Saara Hyrkkö, Anna Karppinen,
Tuukka Koistinen, Mikko Leskinen,
Otto Palonen, Heini Nieminen,
Juuso Parkkinen, Paula Räisänen,
Ina Sandström, Taru Simonen,
Miikka Väisälä, Teemu Wirén, Antti
Yli-Savola

Kuvat:

Otto Palonen
Juulia Suvilehto

Kannen kuvat:

Juulia Suvilehto

Takasisäkansi:

Jasmine Holmström

Taitto:

Noora Jekunen
Ville Vornanen

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

800

Palaute ja verkkoletti:

sik-sosso@list.tky.fi
<http://sik.tky.fi/sosso/>

Tilaus:

<http://sik.tky.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Moottoritiellä kevääseen

Kevät. Mikä ihana tekosyy priorisoida asioita, kuten ensimmäisistä auringonsäteistä nauttiminen, kuohuviinittely kavereiden seurassa tai vaikkapa eripituiset excursiorupeat sellaisten asioiden, kuten luennot, laskarit tai lukusalit, edelle. Ainakin itselleni kevään merkit antavat ikään kuin oikeutuksen valita ne mukavimmat velvollisuudet: edustustehtävät ja sosiaalisten suhteiden ylläpitämisen, toisin sanoen vuosijuhla-sillis-viikonloput ja kavereiden kanssa koheltamisen.

Maaliskuun ja toukokuun välisellä ajalla on monta mukavaa piirrettä ja mahdollisuutta, onhan se lupaus kesästä: Voi herätä siihen, että aurinko paistaa suoraan silmiin. Voi valita hartaudella kevään ensimmäisen jäätelön pakastealtaasta. Voi kuunnella kavereilta iloisia uutisia nais- tai miesrintamalta. Kaiken kaikkiaan kevään merkkejä on mielestäni mukavampi fiilistellä kuin tummenevia syysiltoja tai lumimyrskyä – puolensa toki niissäkin.

Kuitenkin mielestäni hienointa on hetki, jolloin tajuaa olevansa keväessä. Joku saattaa tajuata sen huomattessaan, ettei jostain kuuluva piipitys tule kännykästä tai mikrosta, vaan lähistöllä sirkuttavasta pikkulinnusta. Toinen taas saattaa kulkea Jämeräntaivalta pitkin yhdeksän aikoihin illalla, ja ihmetellä, mihin viime kuukausina illat täyttänyt sypäpimeys on kadonnut. Itselleni tämä ahaa-elämys tapahtui erään huoltoaseman pihalla ollessamme tien päällä yritysvierailujen merkeissä. Siististi pukuun tai vastaavaan pukeutunut joukkomme nautti musiikin soidessa virvokkeita. Itse nojasin auringon lämmittämään seinään, ja laitoin ensimmäistä kertaa aurinkolasit päähän. Kevät tuntui valtaavan kaikki aistit: auringonpaiste, musiikki, lämpö, moottoritien tuoksu ja tietenkin mansikkajuoma lasissa muodostivat kevättunnelman. (Tosin tilanne jatkui siten, että ohikulkija luuli porukkaamme mormoneiksi, mutta se ei laistanut tunnelmaa, päinvastoin.)

Kuva: Mikael Ruuhonen

Kevään kohokohta Wappu on itseoikeutetusti vuoden toisen Sössön teemana. Keskiaukeamalta löytyvää perinteistä wappuliitettä ympäröi joukko juttuja, jotka tekevät käsissäsi olevasta Sössöstä toivottavasti mukavan lisän Wapun odotukseen. Teekkarityttö palaa lehtemme sivuille opastamaan konsultointia tarvitsevia ja wappulehtiä myyville on luvassa vinkkejä kokeneemalta tämän taitolajin harjoittajalta. Lisäksi Sössö korostaa asemaansa killan jäsenpalveluna koemaistamalla Alkon edulliset kuohuviinit, jotta jäsenistön ei tarvitsisi testata kaikkia erottaakseen jyvät aka-noista.

Kuten keväessä, myös tässä lehdessä on kuitenkin muutakin kuin Wappu. Olemme saaneet kirjoittajia myös toimituksen ja vakipalstailijoiden ulkopuolelta niin kiltalaisista kuin myös vaaleanpunaisista ystävistämme ja koonneet toivotavasti monipuolisen lukupaketin, jossa on sekä asiaa että rasiaa.

Siispä: Hyvää Wappua, arvon lukijat! Muistakaa kuitenkin myös ihmetellä kevättä muutenkin. Itse ainakin aion Wapun, approjen ja muun ohjelman lisäksi ehtiä nauttimaan Teekkarikylän kevästä.

Venla Pouru
päätoimittaja

Sisällys

Ikuiset

Pääkirjoitus	3
Puhiksen pulinat	5
Kipparit	6
Opinto	7
Kulttuuri	28
Patruunatar	31
Sössö 40v: Sukellus arkistoon	44
Kolumni: Kesän merkkejä	45
Sarjis: VLS	46

28

44

Wappu

Äpy	20
Jäynäämässä: SIK vs. KIK	23
Sössö testaa: Halpaskummat	24
Teekkaritytön lakanat	26

34

24

Sillisalaatti

Haloped – mitä tai ketä ne on?	7
TTER	8
EESTEC-reportaasi	10
Sähköä! Avaruudessa?	13
Melkein kaikki vaihdosta	16
Oopperaa Otaniemessä	30
Stella Polaris	32
Teekkari-style	34
Tekstien äärellä	36
Matkalla Japanissa	40

Puheenjohtajan kyselytunti

Teksti: Venla Pouru

Seuraavassa puheenjohtaja Otto Parantainen joutuu lähestyvän wapun kunniaksi kiperien ja ajankohtaisten kysymysten eteen.

1. Millaistas hommaa toi puheenjohtaminen on?

Puheenjohtajan homma ei ole pelkkää puheenvuorojen jakamista kokouksissa, vaikka tittelistä voisikin niin päätellä. Mukaan kuuluu paljon ns. näkymätöntä taustatyötä. Asioita täytyy organisoida, ja ihan pelkkä arjen pyörittäminen vie yllättävän paljon aikaa.

Varmaankin tärkein puhiksen tehtävä on kokonaisuudesta huolehtiminen. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että joka asiasta tulisi olla näkemys. Jos sellaista ei ole, se täytyy muodostaa. Suuri osa ajasta meneekin siihen, että pitää itsensä ja muut ajan tasalla. Tätä varten puheenjohtaja on mukana monissa toimikunnissa, neuvostoissa ja työryhmissä. Voisi sanoa, että on tavallaan lonkeroita joka puolella. Lisäksi tietoa saa paljon sähköpostin välityksellä ja tapaamalla ihmisiä "kentällä" eli tapahtumissa, bussissa, kaupassa jne.

Hommassa on paljon vastuuta ja työtä, mutta toisaalta se on myös antoisaa. Tehtävässä tutustuu ihmisiin ja saa kokea musta käytännön johtamisesta. Se on oiva mahdollisuus kehittää itseään, eikä niitä taitoja saa lukemalla kirjaa.

2. Miten kiltavuosi on mennyt, menee ja tulee menemään?

Vuoden alussa homma lähti heti vauhdilla käyntiin. Joka saralla on puuhasteltu ahkerasti. Suurimpia muutoksia lienevät urheilutoiminnan näkyvämpi rooli, vihdoin toimimaan saatu kopiokorttien lisäarvon myynti sekä säilytyslokeroihin vaih-

tumassa olevat riipparit. Yleisesti ottaen killan toiminta on aika perinteistä vuodesta toiseen.

Tällä hetkellä Wapun lähestyminen tuottaa paljon valmisteluita. Myös AYY:n edustajistovaalit ovat pian. Uskon myös syksyn uusine fukseineen ja Aalto-yliopistoineen hoituvan hyvin, kunhan porukka ei aja itseään loppuun. Ihmiset ovat innolla mukana ja keräävät helposti itselleen aikamoisen kiireen. Täytyy muistaa pitää myös levähdystaukoja.

3. Miten kiltä on ruokkimatta la(a)maa?

Mitään erityisiä muutoksia toimintaan ei ole taloustilanteen takia tehty. Rahan kerääminen sukanvarteen ei edes olisi mahdollista, kun kyseessä on voittoa tavoittelematon yhdistys. Hankitut varat laitetaan siis kiertoon käyttämällä ne jäsenen hyväksi. Toimintaa järjestetään tulojen mukaan.

4. Wappumuisto, josta haluaisit vaieta?

Ei tule saman tien mieleen. Ehkä parempi, etten jää miettimäänkään :)

4,5. Epävirallisemmissa yhteyksissä sinut tunnetaan nimellä Ratto. Missä ovat tämän lempinimen taustat?

Nimitys ei ole onneksi kovin laajaan käyttöön levinnyt. Tarkkaa alkuperää en osaa sanoa, mutta olen kuullut sen juontavan juurensa pikoJouleen -07. Ilmeisesti silloisen teeman mukainen joulupukin rooli sai ihmiset keksimään tuollaisen

nimen. Tunnelma oli varsin rattoisa, täytyy myöntää.

5. Millä mielin suuntaat Aaltoa päin?

Odotan jännityksellä. Fiilis on positiivinen ja uskon Aalto-yliopiston tuovan mukanaan paljon hyvää. Siihen on sattunut resursseja ja eiköhän se näy lopputuloksessa. Muutos vaatii koko yhteisöltä paljon työtä, mutta toisaalta ilman työtä ei mikään asia edistyisi.

6. Mitä kesäsuunnitelmia sinulla on, mikäli siis selviät wapusta?

Tuskin Wapusta selviäminen tuottaa ongelmia - onhan se aina ennenkin onnistunut. Tenttikauden jälkeen alkaa kesätyö, joten päivät kuluvat kerätessä rahaa talven varalle. Irtaantuminen hetkeksi killan asioista voisi olla virkistävää. Tarkoitus olisi siivota huilia ja kerätä voimia syksyä varten. Yritän olla täyttämättä kalenteria kovin pahasti etukäteen, kun kesäviikonloppuja ei kuitenkaan ole ylen määrin. Kesän lopulla olevaan maratoniin treenaaminen antaa mukavaa ohjelmaa kesälle.

7. Mielikuvituksettomien toimittajien klassikkokysymys: Mitä haluaisit itseltäsi kysyttävän, ja miten vastaisit siihen kysymykseen?

Nyt iski valinnanvaikeus. Otetaan tähän vaikka loppukevennys: Mitä eroa on mustilla ja kirjavilla kanoilla? - Musti on koira.

Oppimisen ylistys

Opi perusasiat

Mene kouluun, koditon. Hanki tietoja, vaikka palelet. Nälkäinen, tartu kirjaan. Se on hyvä ase.

Me olemme kaikki tulleet tähän kouluun. Vuoden jälkeen voi ehkä sanoa kurkistaneensa sähkön tai tietoliikennetekniikan avaraan maailmaa. Toivottavasti näky on ollut miellyttävä! Jonain päivänä valmistutte oman alanne osaajiksi ja teistä tulee jotain suurta tai pientä. Tärkeintä on yhtä kaikki se, että teette sitä, mikä tuntuu omalta ja tärkeältä. Olkaa ylpeitä alastanne, kehittäkää sitä ja tarttuka edes murto-osaan miljoonista tulevaisuuden mahdollisuuksista ja haasteista. Liittyivät ne sitten Aaltoon tai aivan muihin pärskeisiin. Tai pirskeisiin.

Älä pelkää kysyä, toveri!

Älä usko kuulopuheisiin, ota selvää. Mitä itse et tiedä, sitä et tiedä.

Ehkä olette oppineet muutakin kuin piirianalyysiä ja digitaalitekniikkaa. Teekkariyhteisö ottaa jokaisen uuden jäsenensä avosylin vastaan, ja meidän tehtävämme on vuoden ajan ollut välittää tätä tuntemusta teille. Jokainen valitsee tietenkin itse, mihin syleihin astuu eli minkälaisena teekkariutensa kokee. Muistakaa, että sylit (niin meidän kuin monipuolisen teekkariyhteisön kaikkine yhdistyksineen ja touhuineen) ovat avoinna fuksivuoden jälkeenkin!

Ei sillä, että fuksivuosi ihan vielä olisi paketissa. Koe Wappu! Maista sitä riemukasta tunnelmaa, joka leijaillee ympäri Teekkarikylää ja koko Otaniemeä. Tämänkertainen Wappusi on ainoa laatuaan, Sinun Oma Henkilökohtainen Fuksiwappusi. Ota siitä kaikki ilo irti!

Paljon opittavaa ja löydettävää on vielä jäljellä, moni etsii ehkä vielä omaa paikkaansa yhteisössämme. Fuksivuoden aikana olemme yrittäneet tarjoilla pieniä

paloja vähän joka sortin kakusta. Pian tarjottimet laitetaan kaapin lähyllylle odottamaan uusia fukseja, mutta kakkua riittää kyllä teillekin. Ottakaa selvää! Tarttuka tässäkin mahdollisuuksiin, liittyivät ne sitten sukellukseen tai muihin pärskeisiin. Tai pirskeisiin.

Niille, joiden aika on tullut, se ei koskaan ole liian myöhäistä.

Opi kaikki aakkoset

Se ei riitä, mutta opi ne. Älä anna sen harmittaa, vaan ala jo! Sinun täytyy tietää kaikki. Sinun täytyy astua juokseen!

Henkilökohtaista ja äärimmäisen herkistävää tästä kaikesta tekee se, että puolentoista vuoden elämäntavasta on varmasti outoa päästää irti. Kahdeksan kuu-kauden valmistelu huipentui syyskuun ensimmäiseen päivään. Siitä asti elämä on ollut yhtä puuhastelun, seikkailujen, ilonpidon, paperihommien, pärskeiden, pirskeiden, oppimisen ja Maailman Hienoimpien Elämysten suloista sekamelskaa. Jokainen päivä fuksikapteeninanne on ollut uusi huipennus.

Aloittaessamme emme olleet valmiita tähän hommaan. Kaikkea

emme ole vielä oppineet, kaikkein vähiten ehkä luopumaan tästä kaikesta. Jotain hienoa voi kuitenkin jo tässä vaiheessa summata: Me olemme oppineet teidät.

Suurien tunteiden puliveivarit

Saara ja Ode,
teidän fuksikapteenianne ikuisesti.

*Kirjoittaneet Saara Hyrkkö ja Otto Palonen
Bertolt Brechtiä mukailen (suom. Hannu-Pekka Lappalainen)*

Kuva: Olli Laine

Kiltakin kannustaa kandiksi

Tiesitkö tämän tiedekunnastasi?

- tiedekunnassa on perustutkinto-opiskelijoita 3318 ja jatko-opiskelijoita 629
- sisäänotto vuonna 2009 tulee olemaan yhteensä 319 opiskelijaa
- kansainvälisiin tutkinto-ohjelmiin hyväksytään vuosittain n. 110 opiskelijaa
- tiedekunnan päättävien hallintoelimien apuna toimii 6 toimikuntaa, joissa 4:ssä on opiskelijajäseniä

Tilastollisten faktojen lisäksi tosiasia on myös se, että tiedekunta tarjoaa myös paljon kiltalle ja opiskelijoille. Tiedekunnan tarjoamia palveluita meille ovat mm. kiltahuone, tilat opiskelunurkal- le ja muut varattavat tilat, killan myymät kopiokortit ja opintoneuvola tueksi opin- tojen suunnitteluun. Listaa voisi jatkaa pitkälti, sillä tiedekunta ja kilta kohtaavat yhteyksissä, joita ei aluksi tulisi edes aja- telleeksi.

Mitä kiltalainen voisi sitten tehdä tie- dekunnalle vastapalvelukseksi kaikes- ta tästä? Koska tämä on opintoaiheinen kirjoitus, vastaus on tietenkin: opiskella! Alussa esitelyjen raakojen faktojen lis- taan voisi lisätä sen, että vuonna 2008

tiedekunnasta valmistui 35 tekniikan kan- didaattia. Tiedekunnan tavoite oli 175 kandidaattia. Tämä tieto vetää kieltämättä aika hiljaiseksi.

Tietenkin kandidaatin tutkinto on ver- rattain uusi asia ja voisi ajatella, että opis- kelijat valmistuvat kandidaattiksi ja diplo- mi-insinööriksi miltei peräjälkeen, joten tilastot kandidaatin tutkinnosta eivät ker- ro todellista opintojen etenemistä. Kuiten- kaan kandidaatin tutkinnon suorittamista ajallaan ei voi liikaa mielestäni korostaa. Erityisesti ilmapiiri killassa tulisi olla opin- toihin kannustava.

Kandidaatin tutkinnon voisi ajatella ennemminkin olevan mielekäs välietap- pi diplomi-insinööriksi valmistumisessa

kuin pakollinen riippakivi. Välietappi, jol- loin pitkää pinnaa vaativat peruskurssit ovat ohi ja voi keskittyä mielenkiintosiin aineopintoihin. Eikö olisikin hienoa päästä sanomaan 3-4 vuoden opintojen jälkeen olevansa elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunnasta valmistunut tekniikan kandidaatti eikä enää vain tek- niikan ylioppilas?

Onnea ja menestystä kevään tentteihin toivottaen,

Paula Räisänen

Kirjoittaja on killan opintomestari ja toivoo valmistuvansa tekniikan kandidaattiksi nel- jän vuoden opintojen jälkeen.

Haloped – mitä tai ketä ne on?

Teksti: Mikko Leskinen

Rauhallinen maanantai-iltapäivä ETA-tiedekunnan Otakaari 5:n toi- mipisteessä. Kiltiksella joku lukee piirianalyysiä ja pari fuksia pelaa lieroa. Tiedekunnan käytävät ovat hiljaisia; suun- taan toiseen kerrokseen, kohti uudistunut- ta kokoushuone Strömbergiä. Avaan oven ja astun keskelle vilkasta keskustelua kan- didaattiohjelmien uudistustarpeesta. Al- kamaisillaan on tiedekunnan Kandidaatti- ohjelmien koulutusneuvoston kokous.

Tiedekunnassamme on pitkä liu- ta halopedejä, eli HALlinnon OPiskeli- jaEDustajia. He toimivat tiedekunnan

korkeimmassa päättävässä elimessä, Tie- dekuntaneuvostossa, eri koulutusneuvos- toissa, sekä liudassa muita toimikuntia. Kokouksissa hyväksytään kandidaatin- tutkintoja, diplomitöitä, ja DI-tutkintoja. Kokouksissa päätetään kurssien korvaa- vuuksista, keskustellaan ja päätetään tut- kintoihin liittyvistä asioista ja pidetään huoli siitä, että opiskelijoiden ääni kuuluu tiedekunnan proffille, hallintohenkilöstöl- le ja muille päättäjille asti. Viime aikoina kandiduudistus, sen pysähtyminen ja opin- tojen sujuvoittaminen ovat olleet etualal- la koulutusneuvoston työskentelyssä.

Keitä siis ovat nämä halopedit? Kaikki halopedit ovat tiedekunnan opiskelijoita ja TKY:n edustajiston valitsemia. Halo- pedien toimikausi on vuosi. Sinä aikana he tekevät töitä parantaakseen opetuksen laatua ja opiskelijoiden asemaa. Jos si- nulla on jokin opetukseen tai opiskeluun liittyvä parannusehdotus, huoli, murhe tai ongelma jonka haluaisit saattaa tiedekun- nan tietoon ota yhteys halopedeihin SIK:n Opintotoimikunnan kautta (sik-optmk@ list.tky.fi) tai suoraan halopedejen posti- tuslistan (eta-haloped@list.tky.fi) avulla.

Ykköspesä

Teksti: Venla Pouru
Kuvat: Hanna Salmén

ja monta muuta tavoitetta

Viime vuonna Teekkaritytöt TT ry asetti tavoitteekseen remontoida kerhotilastaan Ykköspesästä viihtyisämmän ajanviettopaikan koko jäsenistölleen. Projektin tärkein osa oli baaritiskin pystyttäminen, mikä ei olisi ollut mahdollista ilman Teekkaritoiminnan edistämisrahastoa eli TTER:ää.

Sisustusprojekti aloitettiin kysymällä jäseniltä erilaisia visioita ja unelmia siitä, millainen olisi tila, jossa voisi useammin kokoontua viettämään lauantai-iltaa. Sisustajat Hanna Salmén laati sisustussuunnitelman, joka sisälsi itse rakennettavan keittiö- ja baarinurkkauksen, ja jota lähdettiin valmistelemaan ja toteuttamaan. Tilan alun perin hieman kolkkoa ja sekavaa sisustusta oli tarkoitus muuttaa viihtyisämpään ja tyylikkäämpään suuntaan – koostuahan Teekkaritytöt kauneudesta nauttivista ihmisistä. Hieman kulahtaneet sohvapöydät päätettiin korvata divaanimaisella patjalla ja isolla kasalla istuintyynyjä, ja tilaan suunniteltiin toimistonurkkausta juoksevien asioiden hoitamista varten.

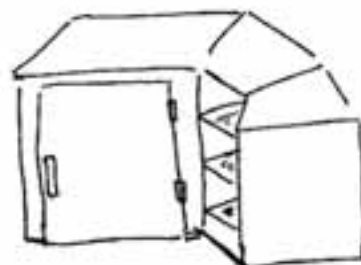
Tiski, takka, tyynyjä...

Suurin muutos tilaan on siis baarinurkkaus, johon haettiin tukea TTER:ltä. Nurkkauksesta tulee kätevä paikka säilyttää keittiövälineitä ja se mahdollistaa paremmin myös juhlien ja jäseniltojen järjestämisen tilassa. Hanna teki nurkkauksesta suunnitelman ja avustushakemuksen TTER:lle, joka päätti kokouksessaan 4/2008 myöntää yhdistykselle avustuksen projektia varten. Tämän lehden ilmestyessä projekti on siis saatettu loppuun, ja uuden uljaan Ykköspesän avajaisia vietetään perinteisten Terassikauden avajaisten yhteydessä 28.4.

Mikä TTER?

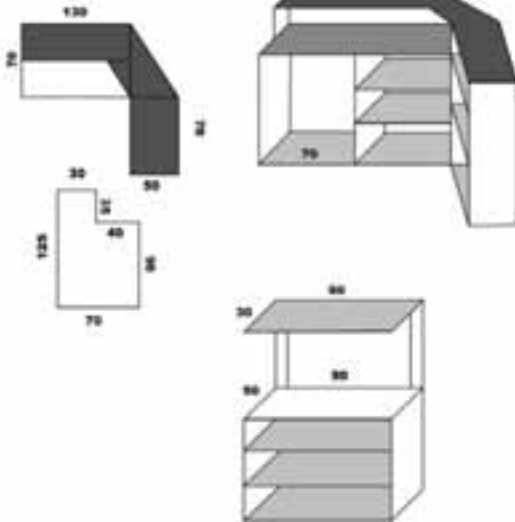
Ykköspesän sisustusprojektin lisäksi TTER on mahdollistanut myös monta muuta, hyvinkin omaperäistä ja ainutlaatuista hanketta, jotka ovat lähteneet liikkeelle ideasta, saaneet mukaan innostuneita toimijoita, ja tuottaneet jonkinlaista hyötyä ja iloa teekkariyhteisölle tai jollekin lukuisista osista. Teekkaritoiminnan Edistämisyhdistykseltä TTEY:ltä saatu merkittävä pääoma mahdollistaa rahaston avustustoiminnan. Vuonna 2006 perustetun yhdistyksen tarkoituksena on "apurahoja jakamalla tukea TKY:n ja sen jäsenten ja sen yhteydessä toimivien yhteisöjen pyrkimyksiä, herättää ja ylläpitää harrastusta teknillisiin, tieteellisiin, taloudellisiin ja yhteiskunnallisiin kysymyksiin sekä kulttuurin harjoittamiseen".

Oli kyseessä sitten jonkin yhdistyksen matka edustamaan tai vaikkapa gongin nuoren killan satsipöytään, TTER:ltä on löytynyt tukea teekkaritoimijoiden projekteihin. Mittavampia projekteja edustavat esimerkiksi Vuorimieskillan laulukirjan uudistaminen ja Teekkarikulinaristien Eineskeittokirja, pienempiä avustuskohteita ovat olleet esimerkiksi Polyteknikkojen raittiusseuran Raittiustandem ja Metal Club Mökän kerhohuoneen edustalle rakennettu tiiligrilli. Ja muistuu myös mieleen eräs SIK:in taannoinen kiltisremontti, jota TTER oli mukana tukemassa. Lisäksi

SIK on saanut avustusta palautekyselyn teettämiseen ja Inkubion kiltatoiminnan liikkeellelähden avustamiseen.

Ei tarvita siis kuin idea, toteuttajat ja suunnitelma toteutettavasta projektista, ja jo kannattaa hakea avustusta TTER:ltä. Rahasto itse pyrkii koko ajan herättämään intoa ideoita, luoda ja toteuttaa teekkarihenkeä sen eri muodoissa.

[illegible]

-
- Tervassikauden
Arvajaiset*
- 28.4.2009 klo 16
- T. & T.*

HEL-FRA-BEG-SJJ-BEG

– 10 päivää

Toimittaja hinasi EESTECin kongressimatkalla.

Päivä 1

Lufthansan palvelutaso todettiin oikein mainioksi ja Frankfurtin lentokentän halvin olut löytyi Mäkkäristä. Belgradiin saapuessa ilmoilla pientä epäselvyyttä kyydityksistä organisaattorien puolelta, mutta aika kuluu mukavasti lentokentän kahvilassa ja lopulta organisaattorit ottavat meille taksin. Itse hotelliin saapuessa myös pientä kitkaa ja häsellystä ilmoilla: oman huoneen saaminen respassa istuen kesti kolme tuntia. Tänä aikana oli kuitenkin hyvin kätevä vaihtaa kuulumisia vanhojen tuttujen kanssa ja tutustua uusiin ihmisiin.

Hotellin aula oli kiiltävä ja mukavan näköinen, itse hotelli tosin hieman räjähi-sempi. Perussiisteys ja käytettävyys olivat kuitenkin kohdallaan, joten suurempia valittamisia ilmaisesta majotuksesta ei ollut, koska ongelmat olivat lähinnä esteettisiä.

Ensimmäinen kosketus paikalliseen ruokaan tapahtui illallisella ja se jakoi mielipiteitä rankasti. Itse pidin. Bileet ovat seuraavan päivän aamulla alkavaa kokoustelua ja puvussa patsastelua ajatellen suureksi virheeksi fltrate partyt: noin kahden euron narikkamaksulla sai kitata niin paljon kuin kerkesi.

Päivä 2

Avajaisseremoniat pidettiin Belgradin eduskuntatalolla. Olivat pirulaiset sitten ottaneet paikallisen vapaapäivän sen kun-

niaksi, että saavuimme valtioon kokoustelemaan. Paikallinen kuoro luikerteli meille, oli cocktailtilaisuus ja ensimmäinen yleiskokous. Perin mallikkaasti sujui. Tämä tosin johtui siitä, että kaikki pakotettiin kerrankin lukemaan aineisto ennen kokousta eikä turhaa aikaa turaunutun kysymyksiin, joihin löytyi vastaus aineistosta.

Illan bileet sijaitsivat "kaupungin hienoimmalla klubilla", joka on lähinnä uskomattoman täyteen ahdettu betonineiliö. Bonuksena baarimikot silloin tällöin syteeyttelivät baaritiskiä sytkäribensalla tuleen. Kaiken huipuksi tässä uskomattomassa pingviinilaumatungoksessa oli vielä pöytäpalvelu toiminnassa.

Päivä 3

Hotellin aamupala muodostuu ystäväksi, sopivan muhkeat sapuskat päivittäin. Saimme hyväksytyä viime vuoden toiminnan ja annoimme hallitukselle vastuuvapautuksen. Illallinen oli Tonavan varteen parkkeeratusta jokilaivassa, josta jatkoille mokomaa puroa risteilevälle laivalle. Se joutui kaartamaan satamaan suunniteltua aiemmin, koska tyhjensimme sen varastot suunnilleen kaikesta.

Päivä 4

Aika turha välipäivä, ns. Open Day. Patsastelimme kotimaatamme esitellen paikallisen tiedekunnan aulan alakerrassa. Osa paikallisista vei meidät loppoajalla katse-

lemaan nähtävyyksiä. Paikallisen linnan muureilta näkymät pimeällä joen yli olivat näkemisen arvoiset, ja vanha kaupunki oli mukavasti ylläpidetty ja rempattu turistikelpoiseksi kävelykeskustaksi, toisin kuin rempallaan oleva neuvostoblokkihelveti, missä tavallinen kansa asuu. (Toisaalta alueella on ollut paikallisten mielestä parempaakin tekemistä kuin rempata, kuten sotiminen. Belgradistakin löytyi vielä NATO:n matalaksi pommittamia rakennuksia.) Illalla koimme aivan loistavat kekkerit pubissa, jossa soitti livebändi.

Päivä 5

Työryhmäsessioissa pohdimme EESTEC Internationalin ongelmia, kuten kansainvälisen harjoittelijapaikkavaihto-ohjelman kehittämistä, toiminnan ammattimaistamista ja nettisivuportaalin kehitystä. Sessiomme keskeytti pommisireenien huuto ja 5min hiljaisuus NATO-pommitusten kymmenvuotismuistopäivän kunniaksi. Illalla oli kivat bileet yliopiston kellarin opiskelijaravintolassa: jokaisella oli valkoinen t-paita ja tusseja ja toisten paitoihin sai kirjoitella.

Päivä 6

Matkapäivä Belgrad - Sarajevo.

Matkalle mahtuu:

- Turistiravintola sen ainoan maantien (kyllä, ei nimenomaan moottoritien) var-

relle.

- Rajapiste ja taxfree valtioiden välissä.
- Mukavaa maaseutua.
- Huomio siitä, että Bosnian puolella talot ja pihat ylläpidetään tiptop, toisin kuin Serbiassa, jossa asiat saavat olla, kunnes sortuvat ja rakennetaan tilalle uusi, jos mieli tekee.
- Kukkuloita.
- Serpentiiniteitä, henkeäsalpaavia maisemia ja lumihuippuisia vuoria.

Matkalla pisti hetkittäin pikkukylien läpi kulkiessa hiljaiseksi se tosiasia, että lähes jokaisesta kylästä oli keskimäärin viitisen taloa raunioina sodan jäljiltä. Pahimmillaan veri jopa kiehahteli, kun läpi pais-toi kivuliaan selkeästi se fakta, että nämä rauniot eivät olleet määrätietoisten sotatoimien jälkiä, vaan selkeästi järjettömän terrorivä-

kivallan tu-
lost.

Sarajevoon saapuessa oli aikamoinen shokki, että keli oli kotoisasti hieman pakkasella ja luntakin löytyi maasta sieltä täältä. Hotellissa oli myös ennen saapumistamme (ja valittamistamme)

lämmitys pois päältä säästösyistä. Koko oleskelumme ajan koko systeemi hieman takkuili ja lämpimän suihkuveden saanti ei ollut aina taattua.

Päivä 7

Taas tylsiä avajaispuheita. Poikkeuksena paikallisella kielellä puhunut tiedekunnan varadekaani, joka oli aikalailla vanha likainen setä. Tulkki sai osakseen jos jonkinmoista "onpas neidillä hyvä perse ja tisisit" -tyylistä sutkautusta. Kansainväliselle tasolle hommiin ehdolle asettuneet esittelivät itsensä.

Päivä 8

Hinausta ja ruokamyrkytyksen potemista.

Päivä 9

Hiljalleen palauduin ruokamyrkytyksestä hinaamaan kokouksessa toimintaohjesäännön muutoksista. Saimme hieman karsittua turhaa ja tarpeetonta byrokratiaa kansainvälisen puolen toiminnasta. Selkeä henkinen voitto koko päivä.

Alumnit saapuivat viikonloppuvisiitille. Hyvinkin railakas joukko vanhoja likaisia ihmisiä. Bileetkin lähtivät sopivasti käsistä, kun Bosnia voitti Belgian jalkapallossa. Koko kaupunki oli aivan sekaisin: ihmiset

ajelivat töötti pohjassa, baarit tarjosivat kierroksia talon piikkiin ja ihmiset tuntuivat unohtaneet kaiken moraalinsa ja keskittyivät lähinnä ilonpitoon.

Päivä 10

Uusi hallitus kasassa, kaikki hinaus ohi, lahjat annettu organisaattoreille. Jäähyväsbileet. Jäähyväsbileiden kuivuessa kasaan arvioitua aiemmin päätimme ottaa taksin Sarajevon lentokentälle hieman aiemmin. Tämä osoittautui virheeksi, sillä se aukeaa vasta aamu viideltä. Noh, onpahan sitten tullut sinnekin jonotettua ja huudeltua "eka!" portista sisään marssiessa.

Kone, jolla lensimme Sarajevosta Belgradiin oli kyllä aikamoinen elämys. Jos oikeasti pelottavan kummitusjunan ja vauhdikkaan vuoristoradan vain voi mitenkään risteyttää, niin kyseinen 60-luvulla Jugoslavian Air Travelin käyttöön otettu propellihärpäke on kyllä ehdottomasti siitä sukupuusta. Hämmästyttävää sinänsä: lennolla oli vielä tarjoilu (pipari ja vesilasi)! Tarjoilu alkoi koneen ollessa vielä jyrkässä nousussa ja päättyi koneen jo ollessa jyrkässä laskussa.

7 tuntia torkkuilemassa Belgradin lentokentällä, 5 tuntia Frankfurtissa: vihdoin kotona! Tuntui mahtavalta, kun taas pysyi oletamaan asioita, eikä aina tarvinut miettiä turvallisen kautta. Silti en epäilisi hetkeäkään lähteväni uudestaan.

Mikä ihmeen EESTEC?

Lyhennesanahirviön takaa löytyy litania Electrical Engineering STudents' European assoCiation. Tiedossa on kansainvälistä koheltamista siis.

EESTEC LC Helsinki tarjoaa sinulle:

- Mahdollisuuden lähteä noin viikoksi ulkomaille pelkillä matkakuluilla
- Mahdollisuuden tavata aktiivisia eurooppalaisia toimijoita järjestämissämme tapahtumissa
- Uusia ystäviä ympäri Euroopan

Kansainvälisten tapahtumien kavalkadi sisältää asiapitoisia workshoppeja, kulttuurivaihtoja sekä uutuutena soft skill trainingeja.

Mikä ihmeen kongressi?

Kongressi on EESTEC Internationalin yhdistetty vuosi- ja vaalikokous. Kansainvälisellä kulttuurien välisellä tehokkuudella tähän rumbaun saadaan turattua 10 päivää. Samalla on myös toki työryhmiä, joissa käydään läpi EESTECin kansainvälisen tason ongelmia. Tänäkin vuonna saatiin runnotuksi läpi näiden seurauksina syntyneitä sääntömuutoksia.

Tapahtuma on viime aikoina järjestön nopean laajentumisen myötä ollut mahdollista järjestää vain yhden paikallisjärjestön varojen turvin, joten tapahtuma venyy myös paikkojen välisen siirtymän ja ylimääräisen nähtävyyksien pällistelyn myötä. Aivan lähiaikoina tapahtumaa ei tulla näkemään täälläpäin hintatasomme vuoksi.

Kiinnostuessasi navigoi itsesi:

<http://eestec.tky.fi/>
<http://list.tky.fi/mailman/listinfo/eestec-all/>
<http://eestec.net/>

Ilmotaulu löytyy sähköosastolta kiltahuoneen edustalta.

Ensimmäinen kongressimatkani

Teksti: Teemu Wirén

Päätös kongressiin lähtemisestä syntyi EESTEC LC Tallinnin talvipäivillä Virossa. Eipä sitä tullut suuremmin mietittyä millaista hinaamista matkalla tulisi eteen, koska luvassa oli ilmainen matka. Helsinki-Vantaalla tuli ensimmäistä kertaa ajateltua, mihin tässä nyt sitten olikaan lähtenyt.

Matka kuitenkin sujui mallikkaasti ja yhdeksän vuotta vanha passikuvakaan ei tuottanut ongelmia, herätti lähinnä vain hilpeyttä sekä kanssamatkustajissa että rajaviranomaisissa. Mukana ollut vanhempi tieteenharjoittajakin kävi oleelliset asiat läpi Frankfurtin lentokentällä loppoaikana vaihtolentoa odotellessa.

Paikalliset tavat hämmensivät

Paikalliset järjestelyt eivät kyllä herättäneet järin paljoa luottamusta hotellilla, jossa huoneen saamiseenkin meni tunti, jos oli hyvä tuuri. Hyvin nopeasti tuli myös tutuksi käsite "xx.xx Balkanin aikaa". Tämä käsite tarkoitti balkanilaista erittäin joustavaa käsitystä ajasta ja deadlineista. Suunniteltu kokous saattoi olla klo 14:00, mutta yleensä päästiin edes lähtemään vasta tuntia tästä myöhemmin.

Paikallisille tapahtuma taisi olla todella suuri juttu päättellen kokouspaikoista johon kuului mm. parlamenttitaloa, kansallispankkia/setelipainoa yms. Olivat piirulaiset vielä neuvotelleet kongressimme kaulapassin toimimaan julkisissa liikennevälineissä lippuna kongressimme ajan.

Rankka, mutta hyvä reissu

Jos olet kiinnostunut lähtemään reissuun, kannattaa varautua kuuntelemaan pitkiäkin puheita kielillä, jotka muistuttavat läheisesti englantia pääsemättä kovin lähelle sitä ja käyttämään mielikuvitusta näiden puheiden tulkkaukseen. Kansainvälistyvässä bisnesmaailmassa kaiketi

hyödyllinenkin taito. Ruokahuolto toimi mahtavasti eikä nälkä päässyt yllättämään missään vaiheessa.

10 päivää maksimissaan viiden tunnin yönä rupeaa vaatimaan kestävyyttä varsinkin loppumatkasta. Väsymys kiltamme vaalikokouksen ja vuosikokouksen risteystystä muistuttavissa kokouksissa ei myöskään ole niitä mukavimpia elämyksiä. Kongressista jäi kyllä erittäin hyvä jäl-

kimaku ja se toi paljon kaivattua vaihtelua opiskeluun ja talveen.

Tarvitaan:

- Paaaaaljon kärsivällisyyttä
- Joustavuutta aikataulujen suhteen
- Mielellään hyvät englannintaidot

Suosittelen kaikille! EESTEC spirit for the win!

Teksti: Miikka Väisälä

Sähköä! Avaruudessa?

Avaruudesta löytyy lukuisia sähköilmiöitä, joista moni ei ole koskaan kuullutkaan. Tämä artikkelisarja paneutuu kaikenlaisiin sähkömagneettisiin outouksiin, joita löytyy tähtienvälisen avaruuden kätköistä. Jokainen osa valottaa yhtä ilmiötä enemmän tai vähemmän epämääräisesti.

Viime vuosina tähtienvälisen sähkömagneettisten ilmiöiden tutkimuskenttä on kasvanut valtavasti. Kiitos tehokkaiden supertietokoneiden alkaa laskennallinen kapasiteetti olla sitä luokkaa, että ainakin jotenkuten purkalla kasattuja ja hyvällä tahdolla toimivia malleja on mahdollista tehdä. Mallien simuloiminen vaatii kuitenkin niin suuria laskentatehoja, että se saa uusimmankin teho-PC:n polvilleen. Hyvän esimerkin voit saada tästä seuraavalla tavalla. Tarvitset siihen vain Linuxin ja Fortran-kääntäjän. Imuroi *Pencil Code* osoitteesta <http://www.nordita.org/software/pencil-code/> ja asenna se. Aja jonkin kolmiulotteinen esimerkkisimulaatio 5123 pisteen tarkkuudella, ja odota tuloksia parin viikon ajan.

Tähtienvälisen aineen sähkömagneettisen liikkeen mallintamiseen käytetään yleensä pelottavalta kuulostavaa plasmafysiikan osa-aluetta nimeltä magnetohydrodynamiikka – MHD kaverien kesken –, jonka on keksinyt sähköinsinööri Hannes Alfvén 1940-luvulla. MHD:n idea on pitkistä nimestään huolimatta yksinkertainen. Siinä vain yhdistetään magneettikentät virtauksia kuvaaviin yhtälöihin. Sillä tavoin voidaan laskea kätevästi plasman liikkeitä tarvitsematta huolehtia jokaisesta hiukkasesta erikseen. Alfvén saikin keksinnöstään Nobelin fysiikan palkinnon vuonna 1970.

Norsunkärsiä kaasukuplissa

Onneksi kaikkiin löytöihin ei kuitenkaan tarvita supertietokoneiden prosessori-

aikaa. Joskus riittää pelkkä paino ja punnus. Viittaamalla tällä ruotsalaisten tutkijoiden Per Carlqvistin (KTH, Alfvén-laboratorio) ja Gösta Gahmin (Tukholman yliopisto) tutkimuksiin. He ovat tehneet havaintoja ja teorioita oudoista kaksoiskierrerakenteista, joita muodostuu muun muassa norsunkärsiin.

Luit ihan oikein. Puhuin juuri norsunkärsistä. Ne ovat kiehtovia kaasuulokkeita massiivisten tähtienvälisen kaasukuplien reunoiilla. Yleisimpiä näistä kuplista ovat niin kutsutut HII-alueet – esimerkiksi kuuluisa Orionin sumu on sellainen tai kuvassa 1 näkyvä Rosette-sumu. Kyseisen kaltainen alue syntyy, kun on muodostunut massiivisia sinisiä tähtiä. Nämä tähdet säteilevät niin valtavasti energiaa, että ne kuumentavat ympäröivää vetykaasua, muuttavat sen plasmaksi ja saavan kaasun etääntymään valtavaksi kuplaksi sinisen tähtirykelmän ympärille.

Kupla ei kuitenkaan laajene samalla nopeudella kaikkialta. Joissakin kohdissa on kaasutihentymiä, jotka jäävät näkyviin pitkulaisiksi ulokkeiksi, jotka kuvissa pilkistävät HII-kuplien reunoilta. Näitä ulokkeita kutsutaan norsunkärsiksi niiden muodon perusteella. Norsunkärsistä ollaan oltu erityisesti sen vuoksi kiinnostuneita, että on epäilty niissä esiintyvän tähtien syntyä. Toisaalta, vaikka tähtien synty onkin kiinnostava alue, ei siihen tällä kertaa keskitytä, nimittäin norsunkärsissä on havaittu myös tuntemattomampia ilmiöitä – nimittäin kaksoiskierresäikeitä.

Kaksoiskierresäikeet ja mistä niitä löytää

Kaksoiskierresäikeet ovat tihentymiä, joita pystyy erottamaan norsunkärsien sisäisissä rakenteissa. Erityisen tyyli puhdas esimerkki on *Rosette-sumun* suuri norsunkärsä eli *Jakoavain*, kuten Carlqvist ja kumppanit sitä leikkisästi nimittävät, jota katselemalla voi erottaa selkeitä kaksoiskierresäikeitä. Paljon muitakin kohteita löytyy, mutta joidenkin kuvien ymmärtäminen vaatii tähtitieteilijälle ominaista taitoa osata tehdä suuria päätelmiä parista hassusta pikselistä.

Nämä säikeet eivät välttämättä tosin vaadi aina mitään HII-aluetta. Samanlaisia

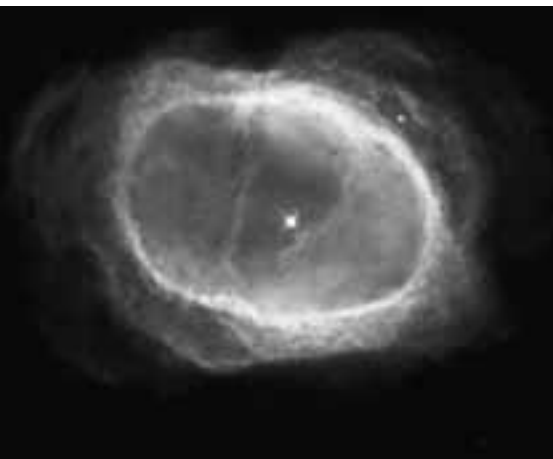
juttuja on löydetty myös niin kutsutuista planetaarisista sumuista, jotka syntyvät kun kuoleva tähti puhalttaa aineensa itsensä ulkopuolelle. Kuvan 2 *NGC 3132* ja kuvan 3 *Helix-sumu* antavat tästä hyvän esimerkin. Erityisesti *NGC 3132*:ssa on nähtävissä aivan tyyli puhdas kaksoiskierre, kun taas *Helix-sumussa* näkyvissä komeettamaisista pallukoissa on havaittu kierteisyyttä. Vaikuttaa siten siltä, että vaaditaan vain laajeneva tähtienvälisen kaasun kupla, jonka jälkeen jää tihentymiä. HII-alueet vain ovat niitä tunnetuimpia.

Säikeet ja sähkömagnetismi

Mitä ihmeen tekemistä joillain säikeillä voi olla sähkömagnetismin kanssa? Ihan kaikki, tietenkin. Jos mainittujen ruotsalaisten teorioihin on uskomista, niin nähdyt tihentymät kuvastavat nimenomaan taipunutta magneettista säiettä. Aine vain seuraa magneettikentän mukana ja pitää kentän kyllin vakaana. Tuon säikeen toimintatavasta ei ole vielä täyttä selvyyttä, mutta Carlqvist ja kumppanit keksivät oivan analogian, johon tarvitaan vain paino ja naru.

Otetaan siis punnus ja naru, joka jousitaa. Laitetaan punnus roikkumaan, jolloin naru venyy V:n muotoiseksi. Aletaan sitten kiertää punnusta. Kun punnus on kiertynyt kylliksi, kiertyneeseen köyteen syntyy kaksoiskierrerakenne, ja koko naru näyttää kokonaisuudessaan Y:n muotoiselta.

Vertauskuva hahmottaa hyvin kaksoiskierrerakenteen oletettua muodostumista. Ajatellaan, että laajenevan tähtienvälisen kaasukuplan reunalle on syntynyt magneettikenttästä koostuva naruntapainen. Tällaisen vuoputket ovat monesta paikkaa tunnettuja ilmiöitä. Jossain kohdassa vuoputkea on tihentymä ainetta. Kun kupla laajenee, tämä tihentymä ei seuraa mukana yhtä nopeasti. Tämän vuoksi magneettikenttä alkaa taipua ja siitä muodostuu V:n muotoinen, missä tihentymä on V:n kärjessä. Punnusta voi verrata tähän kenttään vaikuttavaan jännitysvoimaan. Kun jännitysvoima kasvaa, taipuu magneettinaru kaksoiskiarteelle ja norsunkärsä syntyy eli magneettinaru on Y:n muotoinen. Siitä, miten kehitys kulkee tästä eteenpäin, ei ole kummemmin ole-

Kuva 2: *NGC 3132*. Lähde: Hubble Heritage Team (STScI/AURA/NASA/ESA).

massa tutkimuksia.

Mielestäni on varsin selvää, että magneettikenttä on ilmiön takana. Carlqvist ja kumppanit ovat keksineet hyvän selitysmallin, joka on sekä havainnollinen että

toimiva. Tähtitiede on kuitenkin ala, jossa mikään ei ole varmaa. Voi olla, että kokonaisuus vielä osoittautuu haihatteluksi. Kaikenlaisia lelumalleja on nähty ennenkin. Ennen kuin tämä selviää, pitää vain

jatkaa tutkimuksia.

Kirjoittaja on SIK:n fuksi ja tekee gradua nor-sunkärsistä Helsingin yliopiston Observatoriolla.

Kuva 3: Helix-sumu (NGC 7293). Lähde: NASA, ESA ja C.R. O'Dell (Vanderbilt University).

Melkein kaikki vaihtoon lähtemisestä

Kuvat ja teksti: Anna Karppinen

Vaihtari kertoo kokemuksistaan Aachenissa, Saksassa.

Perusfaktat:

Nimi: Anna Karppinen

Vuosikurssi: 4. (TLT)

Vaihtokohde: Aachen Saksa, RWTH Aachenin yliopisto

Aika: 09/08 – 03/09

Missä vaiheessa opintoja kannattaa lähteä vaihtoon?

Ainakin yleisintä on lähteä kolmannen tai neljännen opiskeluvuoden aikana. Lähdin itse neljännen vuoden alussa, ja suurin osa Aachenissa olleista muista suomalaisista vaihtareista olivat samassa vaiheessa opiskeluissa.

Mielestäni hyvä aika onkin lähteä vaihtoon puolessavälissä opiskeluja. Silloin on jo tiedossa, minkälaisia juttuja haluaa opiskella, ja on myös mukava saada vaihtelua TKK-opiskeluille. Tietenkin sopiva aika on itsestä kiinni. Yksi mahdollisuus on myös tehdä dippa ulkomailla.

Mitä hyviä/huonoja kokemuksia sait vaihdosta, ja mihin näistä et ollut varautunut?

Hyviä kokemuksia sain vaikka millä mitalla. Aachen on tosi kansainvälinen opiskelijakaupunki, ja tutustuin lukemattomiin ihmisiin useista eri maista aina Keniasta Slovakiasta. Eri maista kotoisin olevien ihmisten kanssa oli mielettömän kiinnostavaa jutella! Reissasin myös vaihdon aikana aika paljon ympäri Keski-Eurooppaa ja näin monia hienoja paikkoja.

Varsinaisesti huonoja kokemuksia minulla ei ole, eikä mitään suurempia vastoinkäymisiä sattunut. Tietenkin pieneen säättöön saa varautua, ja Saksahan esimer-

kiksi on tunnettu byrokratiastaan. Vaihtoon kannattaa lähteä rennoin fiiliksin ja apua pitää uskaltaa kysyä. Muiden vaihtareiden kanssa on myös hyvä pähkäillä asioita ja vertailla kokemuksia.

Miksi päädyit juuri Saksaan?

Olen opiskellut lyhyen saksan lukiossa, ja kirjoitukset menivät mukavasti, mutta minusta tuntui, etten oikeasti osaa puhua saksaa. En olisi todellakaan pärjännyt sillä arkielämän tilanteissa. Pääsyy oli siis, että halusin oppia kielen kunnolla.

En myöskään halunnut lähteä vaihto-

opiskelemaan minkään ihan vieraan kulttuuriin keskelle. Ajattelin, että Saksa on tarpeeksi "normaali" maa: kulttuuri ja elämäntavat ovat aika samanlaisia kuin Suomessa, eikä mitään suurempia yllätyksiä ja kulttuurishokkeja pitäisi tulla.

Millaista maassa on opiskella?

Erona TKK:lla opiskeluun on ainakin tenttimetodiikka: aikaa tentin tekoon on kolmen tunnin sijasta vain yksi tunti. Ideana on testata, että opiskelijat osaavat poimia kurssin perusasiat kuin apteekin hyllyltä. Osan tenteistä voi halutessaan tehdä suul-

Syksyn alussa järjestettiin saksan intensiivikurssi. Ryhmäkuva meidän kielikurssiryhmästä.

Bileet puolalaisen Piotrin kämpällä, minä ja vaihtarikaverini: (vasemmalta) ranskalaiset Marion ja Pierre sekä sveitsiläinen Alice.

lisesti.

Ryhmäkoot kurseilla ovat keskimäärin pienempiä kuin TKK:lla, ja seminaareja järjestetään paljon. Erona oli myös se, että luentoja pidettiin iltaisinkin melko myöhään, esimerkiksi klo 18-20. Useimmilla luennoilla ei ole osallistumispakkoa, mutta porukka ei skipkaa niitä yhtä helposti kuin Otaniemessä, vaikka luento olisi nihkeään aikaan.

Eräs pieni ero on myös, että joka luennon tai muun opetustapahtuman jälkeen saksalaiset opiskelijat kiittävät opettajaa koputtamalla nyrkillä pöytään. Tämä tuntui aluksi tosi hassulta tavalta, mutta nyt kun siihen on tottunut, täytyy varoa, ettei vahingossa tee samaa TKK:lla. Pääosin opiskelu oli kuitenkin melko samanlaista kuin Suomessa.

Mistä sait matka-avustusta, millainen budjetti vaihtoon kannattaa varata?

TKK myöntää vaihto-opiskelijoille stipendejä. Puolta vuotta varten saa 1000 € ja vuotta varten 2000 €. Stipendin myöntäminen perustuu opintomenestykseen, mutta käytännössä kaikki vaihtoon lähtevät saavat stipendin. Ainakin täytyy olla kämminyt opiskelunsa tosi pahasti, jos ei saa TKK:n stipendiä.

Hain stipendiä myös killalta, Sähköinsinööriilta ja Elektroniikkainsinöörien seuralta. Kannattaa olla aktiivinen ja hakea stipendejä eri yhdistyksiltä: yhdistykset myöntävät stipendejä kohtalaisen helposti ja mielellään, eikä matkakassaa tietenkään koskaan voi olla liikaa, reissamiseen kuluu aina rahaa.

Voisit myös kertoa muiden, muualta tulleiden vaihtareiden

kokemuksia, joita varmaan tapasit vaihdossa?

Marion Dureau, Ranska:

Ich finde, dass jede Studenten eine solche Erasmus-Erfahrung haben sollten. Es ist sehr wichtig in anderen Ländern zu leben, zu studieren oder zu arbeiten und auch Leute aus anderen Kultur zu treffen.

Aachen ist zwar klein, aber da treffen sich viele Internationalen und deutschen Studenten.

Mielestäni jokaisen opiskelijan pitäisi kokea Erasmus-vaihto. On todella tärkeää asua opiskelujen tai töiden ohessa vieraassa maassa ja tavata ihmisiä muista kulttuureista.

Aachen on pieni paikka, mutta siellä tapaa todella paljon opiskelijoita - sekä saksalaisia että monista muista eri maista kotoisin olevia.

Emma Bengtsson, Ruotsi:

Als ich nach Aachen kam hatte ich nicht so viele Erwartungen auf mein Erasmus-Jahr, mein Hauptziel war besser Deutsch

zu lernen. Ich studiere Maschinenbau und kurz nach der Ankunft konnte ich erfahren, dass RWTH die beste Uni in Deutschland für dieses war. Es führt aber auch dazu, dass viele von meinen Kursen sehr schwierig sind und muss darum viel Zeit auf lernen legen. Es bedeutet aber auch, dass wenn man die Klausuren besteht, hat man ein sehr gutes Ergebnis erreicht.

Ich finde, dass Aachen eine optimale Studentenstadt ist und die Uni spielt ja hier eine sehr zentrale Rolle. Während des Deutschkurses bevor der Semesteranfang habe ich viele andere Austauschstudenten kennengelernt und man merkte dann auch, dass man unterschiedlich gut mit verschiedenen Nationalitäten umgeht. Alle haben wir ja auch verschiedene Traditionen und es ist sehr lehrreich Leute aus anderen Ländern zu treffen. Ich empfehle wirklich ein Auslandssemester zu machen und in Deutschland wird man wirklich gut empfangen.

Kun tulin Aacheeniin, minulla ei ollut suuremmin odotuksia Erasmus-vuodeltani. Päätaavoitteeni oli oppia paremmin Saksaa. Opiskelen koneenrakennusta ja pian saapumisen jälkeen sain kokea sen, miksi RWTH on saksan paras yliopisto opiskella konetek-

niikkaa. Tämä tosin tuo mukanaan sen, että monet kurssini ovat todella vaikeita, ja minun pitää käyttää paljon aikaa opiskeluun. Toisaalta, jos onnistuu pääsemään kokeen läpi, tietää jo saavuttaneensa todella hyvän tuloksen.

Mielestäni Aachen on optimaalinen opiskelijakaupunki, ja yliopistolla on täällä keskeinen rooli. Lukukauden alussa olleen saksan kurssin aikana tutustui moniin muihin vaihto-opiskelijoihin. Tällöin huomasi, että toisten kansallisuuksien kanssa on helpompaa olla tekemisissä kuin joidenkin

toisten. Kaikilla meillä on nimittäin erilaiset traditiot, ja on todella opettavaista tavata ihmisiä, jotka ovat kotoisin eri maista. Suosittelena todella vaihtoon lähtöä, ja Saksassa vaihto-opiskelijat otetaan hyvin vastaan.

Millä fiiliksellä olet tulossa takaisin Suomeen?

Olen palaamassa Suomeen hyvin fiiliksin. Kaikki RWTH:n tenttini menivät läpi ja kämpän saaminen Suomessa hoitui hyvin, vaikka asuntojono oli pitkä. Puoli vuotta

oli ainakin minulle sopivan pitkä aika olla vaihdossa. Uskon, että TKK:lläkin jaksaa opiskella paremmin, kun on saanut vähän vaihtelua ja käydä katsomassa muita ympäristöjä.

Suosittelena vaihtoon lähtöä lämpimästi – vaihto-opiskelu tarjoaa paljon hienoja kokemuksia. Rohkeasti vaan vaihtopaperit menemään, jos vähänkin mietit lähtöä!

Vaihtareiden Aachen-suunnistus: meidän Suomi-tiimi + ruotsalaisvahvistus Emma Aachenin tuomiokirkon ovella

Oikaisu

Edelliseen Sössön numeroon oli päässyt lipsahtamaan väärä versio proffaesittelystä. Paulasto-Kröckelin kommentin luotettavuuden opiskelun kannattavuudesta olisi tullut kuulua:

Toimittajan udellessa syitä opiskella luotettavuutta, Paulasto-Kröckel kertoo, että Suomessa elektroniikan valmistustekniikka sellaisenaan on vähentynyt, kun esimerkiksi Nokia ja sen alihankkijat ovat siirtäneet tuotantoaan Aasiaan. "Viime kädessä laitevastuu on kuitenkin laitteen loppuvalmistajalla, jonka pitää tietää, miten tuote kokonaisuutena toimii luotettavasti ja heillä täytyy olla syvällistä ymmärrystä myös eri osa-alueilta. Suuri joukko ihmisiä myös tekee koordinoivaa tutkimusta, jossa he joutuvat tekemisiin luotettavuuden kanssa", hän kertoo. Paulasto-Kröckel on itse työskennellyt autoelektroniikan parissa. Siinä elektroniikan luotettavuudessa on kyse ihmishengistä. "Kun kännykän on toimittava virheettömästi muutamia vuosia, autoilta odotetaan samaa 12–15 vuotta. Myös yli kymmenen vuotta vanhassa autossa turvatyynyn, jota elektroniikka ohjaa, on toimittava luotettavasti kolaritilanteessa."

Koodi- runoutta

Arvonnan tulokset

Viime numerossa oli tarjolla palkinnollinen koodaustehtävä, mutta koska yhtään vastausta ei saatu eikä arvontaa siten voitu suorittaa, joo toimitus lemmenjuomansa aivan itse.

Vuoden kuplivimmat päivät ovat käsillä! Käänä sivua ja pääset Sössön wappusivuille! Wapputunnelmaa tarjoavat mm. Sössön skumpatesti, Laulikki Äpy, Sössön sivuille palaava Teekkarityttö sekä lyömättömät wappulehden myyntivinkit.

Haastattelussa

Laulikki Äpy

Teksti: Venla Pouru

Kuva: Laulikki Äpy

"Sähkö löi läpi kietalekti-
kiepailussa – muissa ei ollut
tarpeeksi vastusta!" - L. Äpy

Wappu-Sössö sai tilaisuuden jututtaa itse Laulikki Äpyä, tuota parittomien wappujen päätoimittajaa. Laulikin wappumietteet yksinoikeudella – tai ainakin melkein.

1. Kerro jotain vapaasti wappulehten tekemisen haasteista ja hauskuuksista.

Lehden tekemisestä en tiedä tuon tavaallista, mitä nyt joskus Jubilta kuullut jotain viljejä legendoja. Fantastisten wappujulkaisujen teko sen sijaan on älyttömän kreisiä! Jännittävää on muun muassa se, että koskaan juttua aloittaessa ei oikeastaan tiedä miten se tulee päättymään. Tämä on myös eräs julkaisun tekemisen hauskuuksista, pääsen itsekkin nauramaan omille jutuille heti punch linen keksittyäni. Joskus myös ennen ja toisinaan taas sitten useiden päivien jälkeen.

2. Mistä ideoita syntyy vuodesta toiseen?

No kyllähän se on pakko myöntää, että suuria lähteitä ovat toimitus, kirjoituskilpailut, witsikilpailut, ajan hermo, erikoiset tapaukset sekä kaikenmoiset kommelukset, joita tulee päivittäin vastaan. Toimituksen "läppäreillä" on myös erityinen vaikutus ideoiden muodostumiseen, ne ikään kuin konkretisoivat. Lasten suusta ir-

toaa muutakin kivaa kuin maitohampaat, joten aina kannattaa pitää korvat auki ja kuljeskella Otaniemen päiväkotien ympäristössä. Liiallinen lastentarhojen väijyminen tosin saatetaan tulkita hiukan väärin, mutta onneksi välit poliiseihin ovat mukavan lämpimät.

3. Kerro jotain salaperäisesti uudesta Äpystä. (Voisi antaa jotain vaikeaselkoista vinkkiä Äpyn tämän vuoden ulkoasusta, Äpyhän julkaistaan päivä Sössön jälkeen, joten olisi hienoa, jos kertoisit jonkin viitteen, jonka merkitys selviäisi sitten Äpy-Gäälässä)

Tänä vuonna Äpy on todella ainutlaatuinen...

4. Miten määrittelisit wappun ja sen vieton?

Wappu on teekkarin parasta aikaa ja paras tapa viettää wappua on tietysti hyvien kavereiden, hauskan teekkarimeinin ja Äpyn parissa.

Päätoimittaja rentoutuu mieluiten mirriään hivellen ja alaraajojaan huljuttellen. Laulikin henkilöllisyyden turvaamiseksi hänen kasvonsa on peitetty epäilyttävän pitkävartisella vastavihdalla

Wappulehtien myymisen hyvät ja syvät puolet

Teksti: Venla Pouru

Sössö tapasi myös tuhannen myydyn wappulehden miehen – Mikko Loimulan. Luvassa kokemuksia, kommentteja ja arvokkaita vinkkejä myymään mieliville.

Fact file: Mikko Loimula

- Aloittanut TKK:lla 2003.
- Sekalaisia toimihenkilövirkoja Fyysikkokillassa (FK) 04-08,
- isäntä FK:n raadissa 2006
- puheenjohtaja 2007

Miten päädyit myymään Äpyä?

Olin tupsuvuoteni keväällä osallistumassa kahden killan vuosijuhliin, PJK:n ja FK:n. En ollut aikaisemmin ollut yksissäkään vuosijuhlissa, mutta minulle selvisi pian, että etiketin mukaan frakki kuuluisi asiaan. Koska tiedossa oli jo varmasti ainakin kahdet vuosijuhlat, ja oletin kyseiselle vaatekappaleelle tulevan jatkossakin tarvetta, päätin että ostan suoraan frakin omakseni vuokraamisen sijaan.

Köyhänä opiskelijana tämän investoinnin rahoitus ei ollut kuitenkaan aivan itsestään selvää. Ratkaisu ongelmaan oli kuitenkin selvä: päätin ottaa vapuksi niin paljon Äpyä myyntiin, että saisin niillä

katettua vaateostokseni sekä muut vuosijuhlakuluni.

Voisi siis sanoa, että päädyin myymään Äpyä taloudellisten realiteettien johdosta :)

Montako lehteä olet myyjäaikojesi saatossa myynyt (arviolta:)?

Noin tuhat vappujulkaisua ja -lehteä.

Paras Äpy (siis jonkun vuoden versio), mitä olet koskaan myynyt?

Ensittävyyteni, Piknik-Äpy. Wappupaketilla höystetty piknik-liina kävi erinomaisesti kaupaksi, ja sen ympärille oli helppoa kehittää myyntipuheita.

Paras myyntimuistosi?

Vappuna 2005 minulle oli jäänyt vielä reilusti lehtiä myytäväksi Ullanlinnanelle, ja pelkäsin että minulta menisi koko Vappu-päivä niiden myymiseen. Loppujen lopuksi tilanne oli kuitenkin se, että parhaimmillaan kolme henkilöä jonotti luokseni ostaakseen lehden. Jäljelle jää-

neet sata lehteä menivät kaupaksi noin tunnissa. Myynnin huumassa tulin myyneeksi samalla myös oman kappaleeni, joten pääsin vielä kokeilemaan myös asiakkaan näkökulmaa myyntitapahtumaan :)

Huonoin myyntimuistosi?

Näkyvä ja rempseä wappulehtien myyjä vetää aika ajoin puoleensa myös reilummin juopuneempia laitapuolen kulkijoita, jotka ovat tunnistavinaan myyjän vapautuneessa käytöksessä sielunveljensä. Kadotetun serkkupoikansa viereen tarrautunut one-liner-automaatti ei ole omiaan vetämään asiakkaita puoleesi.

Wappulehtien myyminen on oma taiteenlajinsa, jossa kehittyy ennenkaikkea kokemuksen kautta (yritys ja erehdys). Kannattaa löytää itselleen sopiva myyntityyli. Ohessa muutamia peruskiviä onnistuneelle myyntisessiolle:

1) Valitse paikkasi oikein: paljon ihmisiä, vähän muita myyjiä. Jos myyntipaikalla-

si ihmiset liikkuvat (kaupungilla), ole itse paikoillasi. Jos ihmiset eivät liiku (Ullikselä), tee työtä jaloillasi.

2) Ole kohtelias, aktiivinen ja määrätietoinen, mutta älä ole luotaantyöntävä käytökselläsi. Lähesty potentiaalista asiakasta, kysy heti alkuun kysymys: "Saisiko olla vappulehti Äpy?!", jos vastaus on tiukka ei → siirry seuraavaan asiakkaaseen, jos ei ole tiukka ei → close the deal.

3) Jos myyntipaikallasi on enemmän ihmisiä, kuin mille kerkeät myymään, valitko potentiaaliset asiakkaat, joita lähestyt.

Mahdollisen ostajan tunnista esim. hidastuvasta kävelyvauhdista hänen huomaessaan Äpyn, kiinnittynyt katsekontakti, hymy, rahapussin esiin kaivaminen.

4) Ole persoonallinen. Erotu katukuvas- ta, keksi omia myyntityöntämiskikkoja. Voit esim. halutessasi pukeutua huomiota herättävämmiin kuin perushaalarit.

5) Myyntipuheet. Myyntityössä tärkein työvälineesi on suusi. Vain harjoittelu tekee mestarin: puhu aluksi vaikka puuta heinää, kunhan vain tuotat myyntipuhetta jatkuvalla tahdilla ulos. Myyntipuheesi

hiovat kyllä itsestään, joten rohkeasti vain leipäläpi pyörimään! Asiakkaalle annetaan puheenvuoro vasta kun hän on valmis ostamaan lehden. Tällöin viimeisen lauseesi pitäisi olla jotain tyyliin: "Eiköhän laiteta tästä teille vappulehti mukaan vain kymmenellä eurolla!"

6) Aloita myyminen hyvissä ajoin. Li- säksi päästäksesi osalle parhaista myyn- tiapajoista joudut ehkä tekemään kom- promisseja jonkun muun asian suhteen: esim. ennen Manta lakitusta on hyvää myyntiaikaa, kuten myös aivan aamusta Ulliksella.

Pssst.

Oletko nähnyt jo uuden Äpyn? Se julkistetaan ÄpyGaalassa 23.4. klo 18 Päälafkan A-salissa!

SINNE VAAN!

Huhuu!

Myymäänkin ehdit vielä! Tsekkaa www.äpy.fi/myyjaksi

äpy
60
www.äpy.fi

<http://www.eroasikista.fi>

Vihaa ja rakkautta Otaniemessä

Kuva ja teksti: Eetu Kejonen

Lähes jokaisella killalla on "arkkivihol-lisensa", mutta kokonsa puolesta yksi pari on ylitse muiden. Suurin ja kau-nein, eli SIK ja KIK painivat täysin omassa luokassaan. Vuosien varrella olemme jäy-nänneet toisiamme hyvässä hengessä. Yhteistyötäkin olemme joskus kokeilleet. Huhujen mukaan aikoinaan jopa suunnit-telimme yhdessä Athenen ostoa.

SIK on aina panostanut määrään, kun taas KIKille laatu on ollut tärkeintä. Tässä jutussa selostetaan hieman mitä kaikkea Koneinsinööriilta onkaan tehnyt muuta-man viime vuoden aikana. Mikäli haluatte lukea mihin SIK on kyennyt, suosittelen lu-kemaan vastaavan jutun seuraavasta Ko-Lehdestä.

Eroasikistä ja muita jäyviä

Monen vuoden ajan SIK oli niskan päällä jäynissä. Välillä vastaiskut kaatuivat tekijöi-den puutteeseen, välillä huonoon tuuriin. Velat eivät missään nimessä kuitenkaan jääneet kuittaamatta. Pientä osviittaa tu-leavasta toi ennen Wappua 2007 toteutettu "Sähkömiehentie-Bögmansvägen" -jäynä, jonka SIKkiläiset huomasivat viimeistään Wappurekkojen kyydistä. Viime keväänä päätimme sitten päästä kunnolla tasoihin

suunnittelemalla ja toteuttamalla oikein massiivisen tempun, joka poiki Otaniemen Jäynä-kilpailun voiton.

Aluksi ostimme domainin netistä, jonne sitten raken-simme jäynäämme varten sivut. Vii-meisenä silaukse-na mainostimme sivuamme sähkö-lafkan pääoven yläpuolella olleella isolla bannerilla, sisällä ja päälafkan ala-aulassa jaetuilla lentolehtisillä sekä puskaradiolla. Ja mikä tämä sivu oli? No tietenkin jo legendaarinen www.eroasikista.fi (joka muuten on tietääkseni pystyssä ainakin vielä pari vuotta, hähää). Mikäli et-te ole kuulleekkaan kyseisestä sivustosta, suosittelen tutustumaan.

Vuosi sitten SIKin hallitus sai paljon kivaa postia "eronneilta". Tänä vuonna uudet aktiivit aloittivat uuden perinteen tekemällä vaihdossa jäynän SIKille. Jäynä kulki nimellä hämäkikki ja sitä voi nykyään (toistaiseksi) ihastella konelafkan edessä

KIK-puistossa. Huhujen mukaan tarvittiin yhdeksän miestä kantamaan se sähkön kiltahuoneelta nykyiseen paikkaansa. Jäynäminen on teekkarikulttuurin suola. Toivottavasti saamme tulevaisuudessakin nauttia näistä todellisista luovuuden tai-donnäytteistä.

Naurua ja Rakkautta

Jäynää takaisin! Jäynäkilpailu koko ajan käynnissä. Katso lisää osoitteesta <http://www.jayna.fi>

Teksti: Joni Orponen
Kuvat: Juulia Suvilehto

Sössö testaa: Halpaskumpat

Oli kyllä Heikintorin Alkon henkilökunnalla taas virnuiltavaa viikon tarpeiksi, kun paikalle pamahhti joukko teekkareita ja vaati kymmentä grammahinnaltaan alhaisinta skumppaa testiinsä. Osa tuotteista ei ollut edes keltavannut hyllylle, vaan ne piti noutaa takahuoneen kätöksistä.

Testimenetelmämme oli arvostella kahdeksan hengen voimin kuplaherkut viidellä kriteerillä asteikolla 1–10. Asteikko perustuu jokaisen subjektiiviseen "perstuntumaan", mutta luotamme yhtä henkilöä suuremman otoksen tuovan konsensuksen esille. Kriteerit olivat väri ja ulkonäkö, tuoksu, maku, suutuntuma sekä jälkimaku. Testissä suurin osa ei vaihtunut edes vaihtamaan lasia tuoreeseen maisteluiden välissä, makunystyröitä ei huuhdeltu eikä kalibroitu mitenkään ja maisteltavat annokset tietusti nieltiin kokonaan. Testimenetelmämme heikkoudet näkyvätkin loppupäässä arvosteltujen tuotteiden jälkimakuarvioinneissa.

Jokainen testaaja siis antoi jokaiselle aspektille maksimissaan 10 pistettä, joten jokaisen aspektin maksimipistemääräksi tuli 80 ja kokonaisarvosanan maksimipistemääräksi muodostui 400.

Reiluuden nimissä aloitimme arvostelun halvimmasta, Coralba Spumantesta, mutta loput pulloet poimittiin sokkona al-lekirjoittaneen repusta satunnaisessa jär-jestyksessä. Artikkelissa arvostelut maiste-lujärjestyksessä.

Coralba Spumante

Väri/ulkoasu: 43/80
Tuoksu: 33/80
Maku: 26/80
Suutuntuma: 45/80
Jälkimaku: 27/80
Kokonaisarvosana: 174/400

Kommentteja:
Ennakkواسenne: Spurgu-mante.
Väri: Kivan kuparinen.
Tuoksu: Rusinoita ylikypsässä simassa.
Suutuntuma: Kuin hakkaisi vasaralla sei-nää. Aiheuttaa kylmiä väreitä.
Jälkimaku: Karnea. Katkera Krapula. Tunkkainen.
Muuta: Helppo rypätä – ei juuri muuta makua kuin jälkimaku.

Pearly Bay Celebration

Väri/ulkoasu: 40/80
Tuoksu: 41/80
Maku: 25/80
Suutuntuma: 42/80
Jälkimaku: 25/80
Kokonaisarvosana: 173/80

Kommentteja:
Väri: Vihertävä.
Tuoksu: Terävä. Kilju.
Maku: Hämmäntävän suolainen. Pullo-tet-tua etikkaa sokerilla.

Mozart Sekt

Väri/ulkoasu: 33/80
Tuoksu: 34/80
Maku: 30/80
Suutuntuma: 37/80
Jälkimaku: 24/80
Kokonaisarvosana: 158/400

Kommentteja:
Väri: Mitäänsanomattoman laimea.
Tuoksu: Etikkaa ja tiskivettä.
Maku: Antaa ymmärtää, muttei ymmärrä

antaa.

Suutuntuma: Riehuu suussa.

Jälkimaku: Kestävä ja paskanomainen.

Muscador Muscat Rosé

Väri/ulkoasu: 41/80

Tuoksu: 25/80

Maku: 26/80

Suutuntuma: 39/80

Jälkimaku: 21/80

Kokonaisarvosana: 152/400

Kommentteja:

Väri: Kivan punainen. Läski.

Tuoksu: Paha! Lievästi mätä.

Maku: Teollisuussaippua.

Suutuntuma: Sattuu joka suullisella.

Jälkimaku: Ole hyvä ja kokeile.

Muuta: Joutomieskin kaatoi maahan.

Ballet Demi-Sec Carte Noire

Väri/ulkoasu: 41/80

Tuoksu: 50/80

Maku: 49/80

Suutuntuma: 48/80

Jälkimaku: 48/80

Kokonaisarvosana: 236/400

Kommentteja:

Väri: Mukavan vaalea.

Tuoksu: Ehta skumppa.

Maku: Dokattavaa.

Suutuntuma: Standardiskumppa.

Jälkimaku: Ei mitään häiritsevää.

Chevaliers de Malte Sec

Väri/ulkoasu: 42/80

Tuoksu: 48/80

Maku: 45/80

Suutuntuma: 48/80

Jälkimaku: 41/80

Kokonaisarvosana: 224/400

Kommentteja:

Muuta: Kehtaa tarjota kaverillekin.

Opéra Blanc de Blancs Brut

Väri/ulkoasu: 45/80

Tuoksu: 39/80

Maku: 43/80

Suutuntuma: 43/80

Jälkimaku: 49/80

Kokonaisarvosana: 219/400

Kommentteja:

Muuta: Testiryhmän kirjoituskypsy- ja motivaatio alkoi olla olematon tässä kohtaa.

Törley Talisman Demi Sec

Väri/ulkoasu: 54/80

Tuoksu: 50/80

Maku: 52/80

Suutuntuma: 52/80

Jälkimaku: 52/80

Kokonaisarvosana: 260/400

Kommentteja:

Muuta: Osalla kilahti skumppat tässä vaiheessa testiä nuppiin.

Chapel Hill Chardonnay Pinot Noir Brut

Väri/ulkoasu: 45/80

Tuoksu: 42/80

Maku: 39/80

Suutuntuma: 48/80

Jälkimaku: 40/80

Kokonaisarvosana: 214/400

Kommentteja:

Muuta: Testiryhmä lähinnä yhtä hymyä tässä kohtia.

Pol Rémy Brut

Väri/ulkoasu: 47/80

Tuoksu: 44/80

Maku: 39/80

Suutuntuma: 41/80

Jälkimaku: 32/80

Kokonaisarvosana: 203/400

Kommentteja:

Jälkimaku: Voi vittu!

Muuta: Kirvoitti yhdeltä arvostelijalta täyden rivin pelkkiä ykkösiä.

Konsensus:

Tuloksista riippumatta julistan kategorian voittajiksi Balletin ja Chevaliersin. Tarpeen vaatiessa ne käyvät aivan mainiosti skumppasta. Tarkoituksenmukaisen skumppanauttimisen kuningas on edelleen Spumante.

Suositukseni vappupiknikille tästä ryhmästä? Ei mikään! Omasta mielestäni skumppanauttimisessa on kyse nimenomaan elämästä nautiskelusta ja sanan varsinaisessa mielessä nautiskelusta.

Sen sijaan suosittelien:

1. Alkoon 15 – 20 € budjetilla.
2. Myyjään yhteys. Alkoissa on suomalaisiksi putiikeiksi loistava palvelu!
3. Konsultaatio myyjän kanssa nautintatilanteesta ja omasta mausta ja mieltymyksistä.

Näillä ohjeilla päästään johonkin, jota pitänet yli 300 pisteen tuotteena testaa miimme verrattuna.

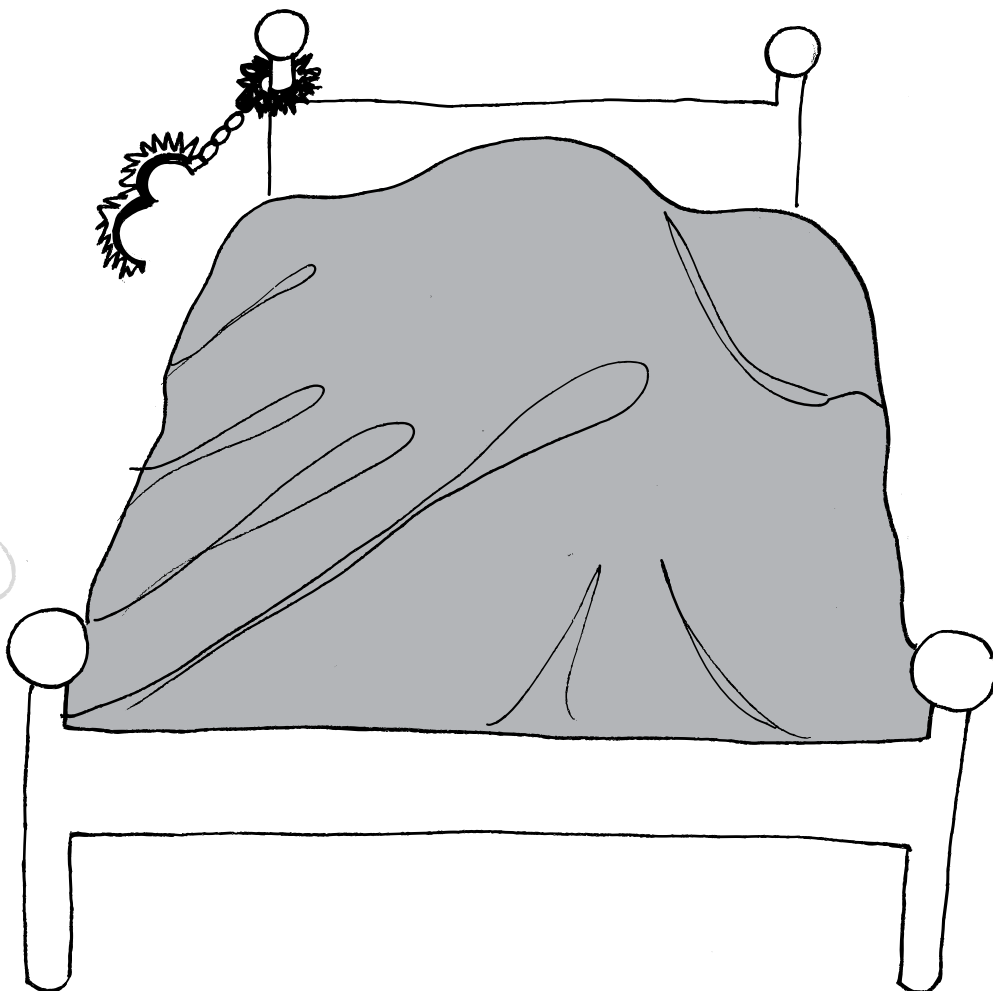
Teekkaritytön lakanat

Teksti: Teekkarityttö

Kuva: Jasmine Holmström

ABC

Osa 3

Wapun kolkutellessa ovella minulta pyydettiin jälleen jotain hyödyllisiä, irstaita ja suorasanaisia ohjeita naisten koijaamiseen. Ongelmani oli kuitenkin, mitä kertoisin? Olen kertonut teille jo kuinka hurmata tyttö ja mitä sille tytölle sitten pitäisi tehdä kun sen on saanut. Tietysti voisin nyt kertoa teille kuinka se tyttö pidetään ja erityisesti kuinka se tyttö pidetään myös wapun yli, mutta uskon että teille on enemmän hyötyä "Lakana ABC:stä". Täydennän siis tässä kirjoituksessa edellisiä ohjeitani ja pyrin tuomaan jotakin ihan uutta mukaan. Toivottavasti tästä on teille apua.

Koska jokainen tyttö on erilainen, täytyy myös poikien olla. Olen avustanut teitä olemaan melko playereitä, mutta koska jokainen tyttö pitää erilaisista pojista ja joidenkin käytössä teekkaritytön lakanat on voinut olla huono ase, painottaisin teitä vaalimaan myös omaa persoonallisuuttanne. Olkaa siis avoimesti ja rehellisesti sitä mitä olette, niin todennäköisemmin löydätte tällöin myös oikeanlaisemman tytön itsellenne. Koska jos olette iskuiltana parkettien partaveitsi, Shakespeare ja Bratt Pitt samassa pakkauksessa ja aamulla whorecraftin tahtiin runkkaava koneella pallean näppäilevä Teemu Teekkari joka lukee Aku Ankkaa paskalla ollessaan, ette todennäköisesti saa pidettyä iskemäänne tyttöä. Antakaa siis iskuiltana myös selkeä kuva siitä, mitä todella olette, jos mielite pitää tytön pidempään kuin yhden illan.

Miehet jotka osaavat tanssia todella hyvin (ja myös viedä sellaista tyttöä joka ei itse osaa juurikaan tanssia) ovat hot! Lähdetä siis tanssikurssille tältä lukemalta!

Ihmettelen miten epäeroottisen asian pojat onnistuvat niinkin eroottisesta asusteesta kuin rintsikoista tekemään. Se nyt on tuttu juttu, että teillä on jostain käsitteämättömästä syystä vaikeuksia ottaa niitä pois, mutta miksi teidän pitää muutenkin saada koko se riisumisosio seksissä olemaan niin kiihottava osio? Rintsikat ovat suurimmaksi osaksi valtavan kauniita, tarkoin harkittuja ostoksia joten ihailkaa ja kehukaa niitä, kosketelkaa rintoja niiden

läpi ja nautiskelkaa niiden poisottamisesta. Voitte sanoa "Vau! Nämähän ovat kauniit!" ja tyttö voi tulkita sinun puhuvan joko rinnoista tai rintsikoista, molempi parempi. Riisumisen kanssa ei tarvitse myöskään hätäillä: suutele tytön kaulaa ja olkapäätä ja hivuta olkaimia samalla pois... Jos hyökkäät heti kiroilemaan lukon kimppeun ja käsket tyttöä kääntymään ympäri että näkisit edes mitä olet tekemässä, tyttö kääntyy ja lähtee.

Kuulemani mukaan turhan useat pojat ottavat anaaliseksiin suoraan asiaan -asenteella. Ei teidän tarvitse tunkea sitä jormaanne niihin paikkoihin, mistä ei ole sovittu ja sitten ihmetellä että: "Ai, mä luulin et tykkäisit tästäkin". Tytöt haluavat sitä sinne melkein pä yhta hanakasti kuin te itse haluatte tytön painavan teitä lannedildolla – jep, eivät juurikaan. Mutta poikkeuksia toki löytyy! On myös tyttöjä jotka kykenevät saamaan orgasmin ainoastaan tätä kautta ja jotka eivät juuri ykkösestä välitä. Tyttöjä joille "kakkonen on ykkönen". Joten puheenaiheeksi asia kyllä kannattaa ottaa jos tämä on se suurin fantasianne, tyttö ei välttämättä itsekään uskalla mieltymyksestään heti mainita.

Toisen kappaleen saa sitten melkein pä siitä, milloin on sopiva hetki puhua anaaliseksiinnostuksista. Älä tee sitä kesken seksin! Joku ilta, kun olette molemmat hieman huppelissa ja olo on rento ja juttelette jo muutenkin vapautuneesti seksistä, on loistava aika. Kysy aluksi mitä mieltä tyttö on siitä äläkä kysy suoraan, että saatko panna häntä halutessasi kakokseen. Tästä tehdään säännöt harkiten ja rauhallisesti.

Teekkaripoikien keskuudessa tuntuu vallitsevan varsin yleinen innostus alisteuksi tulemisesta. Harvalla pojalla täällä on täysin ohjat käsissä koko setin ajan, vaan he odottavat usein käskyjä tytöltä. Uskoka pois, myös tyttö nauttii siitä, että tulee sidotuksi, komennetuksi ja alistetuksi sängyssä. Heillä on luultavasti valtaa muuten elämässään, joten olisi huippua, jos sängyssä joku välillä sanoisikin heille vastaan. Eri mieltä oleminen voi olla erittäin

kiihottavaa. Olkaa tässä kuitenkin alkuun varovaisia, on vaikea arvata miten paljon joku saattaa ahdistua siitä ettei pääsekään liikkumaan normaalisti. Vinkki: iso osa tytöistä pitää siitä, että heitä lyödään takaapäin-asennossa ja haukutaan samalla alentavasti.

Kun tyttö ottaa sinulta suihin, älä ota häntä hiuksista kiinni ja pakota häntä ottamaan koko joystick suuhunsa, hän tekee sen itse jos kykenee. Mikään ei ole inhoitavampaa kuin pistää oksennusrefleksinsä koetukselle juuri, kun haluaisi antaa toiselle jotain todella hyvää... Voit kuitenkin silittää tytön päätä ja kehua kuinka hyvin hän sen tekee tai ehdottaa hänelle mikä voisi tuntua vielä paremmalle...)

Onko sinulla hyvä kroppa? Entä oletko hyvä tanssimaan? Uskaltaisitko tanssia tytöllesi? Voi kuulostaa nololta, mutta toisinaan tehty hyvällä musalla varustettu tanssiesitys jossa lihaksesi pullistelevat ja kostuvat hiestä voi olla todella turn-on. Kaikkia vaatteita ei tarvitse ottaa pois. Jätä esim. housut jalkaan ja anna mennä! Tyttö kyllä riisuu sinut, kun kaipaavat "viilennystä".

Muista että jokainen ihminen kaipaa elämänsä aina jotain uutta. Ole sitä tytölle, muista yllättää hänet aina silloin kun hän sitä vähiten odottaa, se toimii jopa synttäreiden muistamista paremmin. Älä anna siis suhteen urautua, älä anna näkyä että olette seurustelleet jo monta monta vuotta, vaan pidä kipinä suhteessanne. Suututa, ihastuta, vihastuta ja rakastuta. Tee työstä mustasukkainen, mutta pidä häntä silti ehdottomimpana jumalattarenasi.

Nyt haluan kiittää kaikkia lukijoitani herkeämättömästä kiinnostuksesta ja runsaasta palautteesta (mikä on ollut hämentävän positiivista) ja toivottaa hyvää Wappua. Jos kysyntää lakanoille vielä löytyy, pyydän erästä ystäväni tekemään siihen äärimmäisversion, hän saa teistä jokaisen punastumaan.

Kulttuuria killassa

Teksti: Heini Nleminen

Kuvat: Jasmine Holmström, Juulia Suvilehto

Muisk teillekin! Mitä pidemmälle kevät on edennyt, sitä laajemman kuvan me kulttuurivastaavat olemme saaneet siitä, mitä kulttuuri voi olla. Parhaimmillaan se on ollut nauruntäyteisiä hetkiä ja pysäyttäviä kuvia, aina mukavassa seurassa. Niitä luomassa ovat olleet muun muassa ooppera, elokuva, valokuva ja improvisaatioteatteri. Kevään aikana luvassa on vielä suuresti mielenkiintoista happeninkä sekä kesän suunnittelua.

Kevät ja kulttuuri

Ihmiskunnan rakastajat toi jazzin sävyttämän oopperan Suurjännitehalliin, ja samaan taide-muotoon käytiin tutustumassa myös Kaarle-kuninkaan metsästys -oopperan pääharjoituksissa Suomen Kansallisoopperassa. Uusi ohjaus sisälsi kutkuttavasti nykyaikaistusta ja oli oopperan ensikertalaisillekin helposti lähestyttävä. Siniset peruukit ja vappupallot loivat tunnelmaa.

Oopperan mahtavien lavasteiden vastapainoksi järjestimme retken Kaapelitehtaalle katsomaan hieman minimalistisemmin koristein toteutettua taidetta. Improvisaatioteatteri Stella Polaris tarjosi kokoillan näytöksen, jonka nimen *Pariisi* yleisö sai heittää esityksen aluksi. Näyttelijöiden, muusikon ja valomiehen keskittyneisyys, kekseliäisyys ja taidokkuus saivat aikaan hämmästyttävän ehjän kokonaisuuden täynnä hienoja hetkiä.

Waputtomat vinkit

Wappu painaa päälle, mutta jos sen lomassa haluaa hetkeksi pysähtyä täyttämään aistejaan näytelyissä, on niitä pääkaupunkiseudulla tarjolla monipuolisesti. Kulttuuritoimikunta kävi jo haistelemassa nykyvalokuvia ja ihmetteli digitaalisesti tuotettuja tähtitaivaita, suljettujen laatikoiden päällä olevia kuvatekstejä niiden sisällöstä sekä kolmiulotteista vaikutelmaa lentävistä popcorn-

neista. Voi olla, että myös joku oheisen listan näytelyistä tarjoaa samanlaisia vinkeitä näkökulmia.

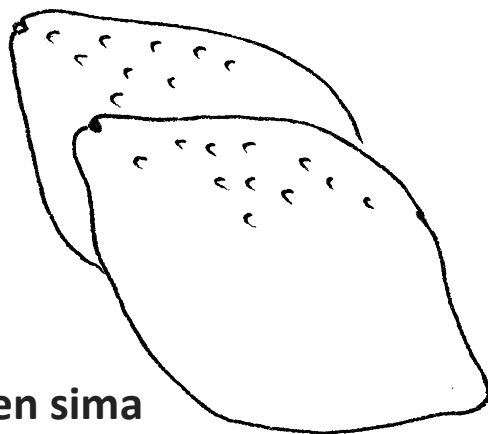
Muista kertoa toiveistasi, sillä siten voit todella helposti vaikuttaa killan kulttuuritarjontaan. Emme edes pure, kun tulet nykimään hihasta tai avautumaan muuten vain. Kaikki toiveet saavat huomiota, ja teemme toki tapahtumia, jotka eivät edes ole toivottuja: Euroviisuvalvojaiset räjähtävät kauden päätökseksi toukokuun puolivälissä.

Kesä ja karpäset!

Varaa kalenteristasi aikaa myös kesällä kulttuurille! Paitsi itsekseksi, voit harrastaa sitä myös killan kanssa. Suomen suven suurista festareista joku saa tuta TKK:n SIK ry:n täsmäiskun, ja muitakin ehdotuksia mutapainista runonlausuntaan otetaan vastaan. Pysy kuulolla!

Kesän aurinkoa odotellessa haluamme muistuttaa, että kullannvärinen sima on oiva wappujuoma, joka valmistuu noin viikossa, kunhan muistat kaikki tarvikkeet. Astioista oleellisimmat ovat ämpäri tai iso kattila sekä riittävä määrä tyhjiä pulloja.

Sellainen sima

- 2 sitruunaa
- 3 dl sokeria
- 3 dl fariinisokeria
- 4 l vettä
- 1/4 tl tuorehiivaa
- rusinoita
- sokeria

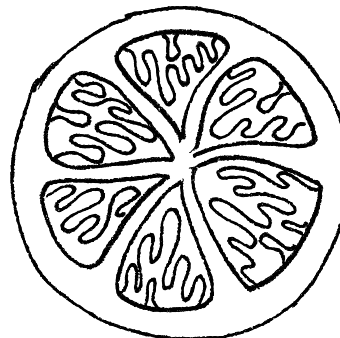
Tartu sitruunaan ja pese se huolellisesti harjaamalla. Toista toisella saman lajin hedelmällä. Viipaloi sitruunat ja heitä siivut suureen astiaan yhdessä sokerien kanssa.

Kiehauta 50 % vesimäärästä ja kaada sokerikasan päälle. Sekoittele rauhassa ja anna sokerin hävitä näkyvistä. Laita samaan astiaan lisää nesteitä eli loput vedestä ja sitruunamehu. Ota pieni määrä haaleaa simataikinaa, lisää siihen hiiva huolella sekoittaen ja kaada se sitten takaisin san-koon. Tämän jälkeen voitkin pitää tauon yön yli ja koodata hieman.

Seuraavana päivänä 12 - 24 tunnin jälkeen koeta muistaa valmistumassa oleva sima ja pullo-ta se. Tässä vaiheessa voit vaikka jättää sitruunat pois. Laita jokaisen pullon pohjalle kivasti sokeria ja vielä kivemmin rusinoita. Sulje pullot, laita jää-kaappiin ja sulje jääkaappi. Sima on valmista noin viikon kuluttua kun rusinat ovat päättäneet halu-ta pois ja nousseet pintaan. Nauti hyvässä seuras-sa iloisella mielellä tai ilman.

Näyttelyitä nyt

Design Forum Erottajankatu 7	Vuoden huiput 2008 – parasta suomalaista mainontaa ja graafista suunnittelua	3.5. asti
Amos Andersonin taidemuseo Yrjönkatu 27	Cesky kubismus – tsekkiläinen kubismi	4.5. asti
Sinebrychoffin taidemuseo Bulevardi 40	Auringonjumalat- taren tyttäret – japanilainen naisellisuus	17.5. asti
Espoon modernin taiteen museo EMMA, Ahertajantie 5	Enzo Cucchi – italialaista transavantgardea	17.5. asti
Helsingin kaupungin taidemuseo Tennispalatsi Salomonkatu 15	Walt Disney ja Euroopan taide – kaikki alkoi hiirestä	31.5. asti
Helsingin kaupunginmuseon Hakasalmen huvila Karamzininkatu 2	Varokaa mustalaisia! – väärinymmärryksen historiaa	30.8. asti

Oopperaa Otaniemessä

Teksti: Tuukka Koistinen

Kuvat: Matti Kurkela

Eletään vuotta 2012. Espoon Neo-piilaaksossa IT-yritys Apollosoft on tuomassa markkinoille uutta Thyrsos 2 -kannettavaansa. Apollosoftin johtaja Gill Bates joutuu kuitenkin tukalaan tilanteeseen, kun Benzedrine Penthouse, anarkistinen teknologian vastustaja, kaappaa tämän mukanaan bunkkeriinsa. - Onko sammakoista säätä ennustava mies ottanut aamulla väärät pillerit ja alkanut ennustaa tulevaisuutta tekniikan näkökulmasta?

Otaniemessä TKK:n Suurjännitehallissa 27.1.2009 sai ensi-iltansa virtuaalitekniikkaa hyödyntävä nykkooppera Ihmiskunnan rakastajat. Teknillisen korkeakoulun ja Sibelius-Akatemian yhteistyössä tuottama ooppera yhdisteli ennakkoluulottomasti perinteistä oopperaa, nykymusiikkia ja virtuaalitekniikkaa.

Monilta sitseiltäkin tuttu Suurjännitehalli tarjosi komeat puitteet lähitulevaisuuteen sijoittuvalle oopperalle. Varsinaiset lavasteet olivat pelkkiä valkoisia tasoja ja seinämiä, mutta eloa niihin luotiin valojen ja seiniin heijastettujen virtuaalilavasteiden avulla. Vaikka virtuaalitekniikka tarjoaisikin lähes rajattomat mahdollisuudet mässäillä visuaalisuudella ja äänimaisemilla, oli se kuitenkin tässä oopperassa vain taustalla elävöittämässä tarinaa. Monikavainen ääni loi tunnelmaa, äänen tah-

tiin heiluva virtuaalivesi koreili lavasteissa ja virtuaaliset kasvot lauloivat samassa tahdissa oikean laulajan kanssa. Toisaalta erilaisia virtuaalikikkoja olisi voinut ihaila enemmänkin, kun sille tielle kerran oli lähdetty.

Gill Batesin roolissa esiintynyt Aili Ikonen hurmasi äänellään kuulijat erityisesti jazztahtavissa kappaleissa, joita ooppera sisälsi kiitettävän paljon. Ikosen jazz-tausta kuului selkeästi läpi oopperan, ja hyvä niin! Perinteisempää oopperalaulantaa edustivat Benzedrine Penthousen isää Ilkka Haukkaa esittänyt baritoni Antti Pakkanen, sekä tämän vaimoa Agatha Sjöroosia esittänyt sopraano Pia Pajala. Benzedrineä antaumuksella tulkinnut baritoni Tuomas Lehtinen seilasi niin klassisen laulun kuin kirkuvan falsetinkin välillä luoden vakuuttavan kuvan hulluuden rajamailla häilyvästä primitiivis-anarkistisesta individua-

listista.

Teekkarin näkökulmasta katsottuna shown varasti kuitenkin miesinsinöörikuoro (ei oikeita insinöörejä laulamassa), joka valloitti lavan tuostaan villisti koodaten tai bittimeressä uiden. Nuo joltain hattivattien ja pokemonien risteytykseltä näyttäneet koodarit tallustivat edestakaisin Gill Batesin pillin mukaan heiluen, ja näkymä olikin välillä kuin jonkun krapulaisen teekkarin painajaisunesta.

Kokonaisuutena tämä virtuaaliooppera oli virkistävä poikkeus perinteisten kulttuurielämysten joukossa ja silti sopivan tekniikkahenkinen teekkarien mieleen. Tällaisia poikkitaiteellisia (ja -tieteellisiä) kulttuuripläjäyksiä nauttisi mielellään enemmänkin, varsinkin kun koko hoito tuodaan tarjottimella suoraan Otaniemeen. Kuka toteuttaisi seuraavaksi vaikka virtuaalisen tanssimusikaalin Dipolissa?

Otaniemen Tärkein Tyyppe

Teksti: Ina Sandström

Kuva: Heikki Salokanto

Ja ei. Hämmäntävää kyllä se en ole minä. Mutta kuka se sitten olisi? Tämä kirjoitus ei anna suoraa vastausta, mutta listaa kovan kärjen valintaa ajatellen.

Opiskeluaikanamme tapaamme Otaniemessä satoja, jopa tuhansia, uusia ihmisiä. Osa ei vaikuta olemiseemme juurikaan, osa taas jättää lähtemättömän vaikutuksen ihmiseen. Uudet ystävät. Opiskelijan parasta ajattelevat proffat. Ärsyttävät kääliöt. Huonot luennoitsijat. Tyyppejä on tsiljardi. Mutta kuka on tärkein?

Tulin Otaniemeen syksyllä 2003. Täällä vietettyinä aikana olen ollut tekemisessä kolmen tahon kanssa, joita ilman en oikein keksi miten olisin kunnialla pärjännyt. Nämä kolme kovaa edustavat minulle Otaniemen Tärkeimpiä Tyyppejä.

1. Siinä ihan sähkölafkan ala-aulassa. Timi ja Henry ja muut. Kilta on turvautunut sata ja yksi kertaa tiedekunnan virastomestariin apuun kaikennäköisten häppeningien järkkäilyssä. Ilman näitä kavereita olisi aika tuskaista porskuttaa.

2. Toinen porukka löytyy syvemmältä Otakaari 5:stä. Jaanan porukka. Kilta, ammattilainekerho ja muut yhdistykset, joissa olen toiminut, ovat saaneet aina erinomaista palvelua sopivilla diileillä Sähkölafkan omalta Sodexho:lta. Kaikki pyynnöt toteutuvat, joskus paniikinomaisen tiukallakin aikataululla.

3. Kolmannen ryhmän löysin vasta erikoistyötä tehdessäni. Otaniemestä löytyy suuri määrä erilaisia koehalleja ja labroja, joissa teknikot ja insinöörit auttavat pientä erikoistyöntekijää vaikkapa kantamaan 60 kiloa tuulimyllyä kapeissa portaissa katolle. Kiitos siis jeesingistä Sepolle, Vadimille ja Taistolle! Ja myös Markulle ja Mikalle iso kiitos tässä samalla kaikesta jeesistä.

Nämä ihmiset tekevät työnään sitä nk. peruskuormaa. Heidän panoksensa takia me voimme viihtyä täällä ne viisi (?) vuotta, jotka valmistuminen vaatii. Valmistuminen ilman heitä? Mahdollista? On joo varmaan. Vaikeaa? Helvetin.

Suolaavat näyttelijät ja maukas kulttuuri, mums!

Teksti: Annukka Mannila

Kuvat: Sami Kulju

***Toimittaja kävi katsomassa 25.3. Stella Polariksen improvisoidun näytelmän kulttuuritoimikunnan tapah-
tumassa ja tuli myös jutelleeksi kulttuurivastaavien
kanssa.***

Kaapelitehtaan Turbiinisalin aula on ruuhkainen ennen Stella Polariksen improesityksen alkua. Yleisön joukossa on teekkarien lisäksi kaikenlaista porukkaa keski-ikäisistä naisista muihin nuoriin. Vain muutama paikka jää vapaaksi.

Odotukset ovat muutenkin korkealla. Killan webissä olleen kulttuuritoimikunnan esittelyn lisäksi Stella Polarista on kuullut hehkutettavan ties minkämoisin ylisanoin monessa muussakin paikassa. Silti epäily kalvaa mieltä: voiko tosiaan improvisoimalla syntyä ehjä näytelmä? Ei kai tämä nyt oikeasti voi olla hauskaa?

Impro vakuutti skeptikonkin

Ennen näytelmän alkua viisi näyttelijää esittelevät itsensä, säestäjän ja valomiehen ja toivottavat yleisön tervetulleeksi ensi-iltaan – sillä jokainen Stella Polariksen näytös on ensi-ilta. Sitten yleisöltä pyydetään näytelmän nimi ja aloituspaikka. Tällä kertaan nimeksi valikoituu Pariisi, mutta näytelmä lähtee liikkeelle Muumimaailmasta. Yllättävän nopeasti alku saadua kuitenkin liitettyä näytelmän aiheeseen.

Skeptinen toimittajakin on vaikuttanut: näytelmän hahmot ovat todella

osuvia, erityisesti teini, joka odottaa täytävänsä 20, ja näytelmä on hyvin hauska. Näyttelijät osaavat pelata hyvin yhteen, ja vaikka välillä heilläkin pätkii, se voidaan integroida näytelmään laulun muodossa. Hauskimmat kohtaukset näytelmässä syntyvätkin näyttelijöiden välisestä dynamiikasta: he suolaavat toisiaan innolla, mikä välillä johtaa todella absurdeihin tilanteisiin näytelmän juonessa. Yleisöön välittyvä vahvasti se, kuinka hauskaa näyttelijöillä on keskenään.

Kulttuuri kaipaa palautetta

Välillä toimittaja eksyy keskusteluun kulttuurin Heinin ja Tuukan kanssa. He kertovat Aletheia-näyttelystä, joka osui päällekkäin Fuksijäynän kanssa – osanotto ei siis ollut kovin suuri. Kulttuuritoimikunnan rooli on vaikea, sillä kulttuuritapahtumilla ei oikein ole perinnettä. On helppo houkutella ihmisiä SIK-KIK-sitsien kaltaiseen ikaikaiseen tapahtumaan kuin ensimmäistä kertaa järjestettävään, usein kertaluontoiseen näyttelykierrokseen tai näytelmäesitykseen.

Kulttuurivastaavien on myös vaikea arvailla, missä ihmiset tahtoisivat käydä.

Heille ei ole tullut toiveita, eikä myöskään palautetta, mitä he toivoisivat erityisesti. ”Palautteen voi antaa myös oluen muodossa”, sanoo Tuukka. Jos kauppaan asti vaivautuminen tuntuu liian vaikealta, kulttuuritoimikunnan tavoittaa myös sähköpostilla (tuukka.koistinen@tkk.fi ja heini.nieminen@tkk.fi) tai IRCnetin kanavalta !sik-kulttuuri. Toimikunta tiedottaa myös listalla sik-kulttuuri@list.tky.fi.

Suosittelava kokemus, ehkä useamminkin

Toisen näytöksen päätyttyä on selkeää, että kulttuuritoimikunnalla on ainakin hyvä maku. Näytelmästä oikeastaan vain yksi kohtaus jää irralliseksi, ja sekin on väliajan jälkeinen ensimmäinen kohtaus, johon pyydetään yleisöltä uusi aloituspaikka. Näytelmään löytyy jopa sanoma aikuiseksi kasvusta, suomalaisuudesta ja kulttuuri-eroista. Stella Polaris on näkemisen arvoinen, ja hauskinta lienee se, että näytelmiin tuskin kyllästyy, kävi niitä katsomassa kuinka monta kertaa tahansa: nehen ovat joka kerta erilaisia.

Improvisaatioteatteri Stella Polaris

- perustettu 1993
- improvisoitujen kokoillan näytelmien esittäminen alkoi 1996
- tähän mennessä ollut yli 500 näytöstä
- nykyään järjestää myös yrityskoulutuksia
- ryhmään kuuluu 13 näyttelijää, 4 valosuunnittelijaa, 4 muusikkoa ja tuottaja
- näytelmiä ja koulutuksia suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi
- Stella Polaris on latinaa ja tarkoittaa pohjantähteä

TEEKKARI-STYLE

Teksti: Jasmine Holmström

Kuvat: Juulia Suvilehto

Sössö lähti kiertelemään sähköosaston käytävillä etsien tyylikkäitä sähköteekkareita. Mihin he pukeutuvat ja millä hinnalla? Mitkä ovat kriteerit ostettaessa vaatteita?

ISA 1. vuosikurssi

Kengät Aleksi 13, housut Zara, paita H&M ja aikojen saatossa puseron ostopaikka on unohtunut. Yhteensä tällä hetkellä päällä olevat vaatteet ovat maksaneet noin 120 €.

Isalle vaatteissa on tärkeintä ulkonäkö, mutta mukavuus vaateen ominaisuutena tulee hyvänä kakkosena. Eniten Isa pitää kengistä.

JESSE 1. vuosikurssi

Jessen tämän hetkinen vaatetus on maksanut noin 250 €. Jesse shoppailee mieluiten Jack&Jonesissa, Galleriassa ja One Wayssä. Vaatteet ostetaan mielialojen mukaan, mutta kuitenkin oikea koko ja sopiva hinta määräävät mitä ostetaan.

RIKU 2. vuosikurssi

Housut Dressmannilta 20 €, viisi vuotta vanha vyö 20 €, paita H&M 20 €, t-paita maksoi kaksi yhden tähden jallupulloa ja Halosen kengät hintaan 4x20 €. Aika selvä kahdenkymppinmies.

Riku shoppailee yleensä alennusmyynneissä, vaikkakin takkiin ja kenkiin voi panostaa laadun takaamiseksi. Vaatteet lentävät roskeen sijaan, kun ne on kulutettu loppuun.

SAARA 3. vuosikurssi

Tämä tapaus oli niin pippurinen, että ajateltiin analysoida ihan itse Saaran pukeutumista. Tämänhetkinen pukeutuminen on aika neutraali. Luonnonvärit ovat kai Saaran mieleen. Jalassa näyttäisi olevan hyvin rakkaat keltaiset kumisaappaat, jotka saattaa nähdä useinkin Saaran jalassa. Luulen, että Saara pitää rennoista vaatteista. Tyylikkään asukokonaisuus on ehkä vaaleanpunainen pupupuku. Saara on tyyliltään iloinen pikku hippie. Sähköteekkareiden keskeltä Saara erottuu helposti. Yo Hippie!

Tekstien äärellä

Teksti: Annukka Mannila

Kuvat: Jasmine Holmström, Juulia Suvilehto

-kurssin satoa

Ajatus herättää hämmennystä. Kirjallisuuskurssi? TKK:lla? Eikö tänne tultu juuri humanismia pakoon?

Olin lukenut ETA-tiedekunnan järjestämää kirjallisuuskussista jo syksyllä ruokalan edessä olevalla ilmoitustaululla roikkuvasta lehtileikkeestä ja kiinnostunut etäisesti. Toisihan se mukavaa vastapainoa laskemiselle. Loppujen lopuksi en saanut kuitenkaan aikaiseksi ilmoittautua, mutta kuin kohtalon johduksesta päädyin kurssille sattumalta: matematiikan laskarit päättyivät etuajassa, ja kaveri oli menossa kurssin ensimmäiselle tunnille.

Hieman teknisiä tietoja

Kurssia opettaa aikuisopettaja ja kirjailija Kosti Sironen, ja ryhmässä on parisenkymmentä opiskelijaa, heistä suurin osa sähköltä. Kurssi järjestetään syksyisin nimellä *Tekstien äärellä, kaunokirjallisuutta I* ja keväisin *Tekstien äärellä, kaunokirjallisuutta II*.

Kurssista saa yhden opintopisteen osallistumalla 4-5 tapaamiskerralla tunneille, jotka tänä keväänä järjestetään joka toinen perjantai yhdestätoista puoli kolmeen. Yhteensä tapaamiskertoja on kuusi. Kaksi opintopistettä saa kirjoittamalla tapaamiskerroille lisäksi vähintään neljä tekstiä.

Myös aloittelijoiden kannattaa osallistua

Lukion äidinkielen tunteja kammoavien ei tarvitse traumojen takia jättää kurssia välistä: vaikka tunneilla luetaan ja analysoidaan tekstejä, se tehdään yhdessä koko ryhmän kanssa, eikä analyysiä tarvitse yrittää tulostaa paperille. Muiden ajatukset herättävät omatkin mietteet, ja teksteistä saa hämmästyttävän paljon enemmän irti, kun niitä paneutuu pohdiskelemaan.

Kurssin ehdottomasti parasta antia ovat opiskelijoiden tekstit, joita luetaan ja joista annetaan palautetta tunneilla. Kurssia varten ovat kirjoittaneet sekä kokeneet kirjoittajat, jotka ovat tulleet kurssille hakemaan deadline painostusta valkoisen paperin kammoonsa, että noviisit, joiden kirjoituskokemus rajoittuu äidinkielen esseisiin. Moni onkin löytänyt itsestään aivan uudenlaisia lahjoja. Julkaisemme tässä ja seuraavissa Sössöissä muutamia kurssilla synnytettyjä tekstejä.

Selkkaus poterossa

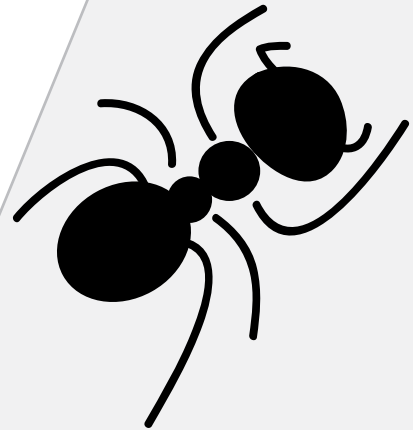
Jääkäri Miikkulainen lepäsi poterossaan. Auringonlaskun säteet nuolivat hänen hikistä ja lihaksista pintaan-
sa kuin kissaemo pentuaan. Muurahaiset kutittelivat hänen treenattuja pakaroitaan, mutta hänen ilmeensääkään ei värähtänyt.

Miikkulainen oli omimmillaan ilman paitaa. Raskaat panosvyöt lepäsivät ristissä hänen mahtavilla olkapäillään luoden hänestä hieman irvokkaan vaikutelman. Tuo raudanluja kaveri käytti niitä aina. Osaksi siksi, että hän oli mies, joka halusi varautua pahimpaan. Osaksi taas siksi, että voidaan luoma rusketusraitojen kontrasti oli huomattava, eikä hän halunnut paljastaa niitä. Nyt muurahaisten kutitus oli yltymässä, mutta Miikkulainen puri hammasta ja piti pintansa.

Pimeys oli lankeamassa taistelukentän ylle. Miikkulainen oli kuitenkin parhaimmillaan ja samalla vaarallisimmallaan pimeyden vallitessa. Tämä karski kaveri viihtyi yksin ja tiesi hetken olevan lähellä. Muurahaisten kiukkuisuus sai yhtäkkiä Miikkulaisen sapen kiehumään. Hänen oli päästävä poterostaan, hinnalla millä hyvänsä. Nyt tuo raskastekoinen mies nousi uljaasti seisomaan, päätti toimia ja hyökätä välittömästi.

Ensimmäinen luoti ei tehonnut. Se miltei kimposi Miikkulaisen teräksisistä vatsalihaksistaan. Toinen sai hänet vain entistä vihaisemmaksi. Kolmannen, neljännen ja viidennenkään ei voida sanoa aiheuttaneen mainittavampaa tuhoa hänen jyhkeässä kehossaan. Mutta kuudennen luodin lyijyvaipan repiessä hänen rasvoittuneen maksansa seitsemään siistiin kappaleeseen oli hänen viimein nöyryytävä. Saastaiset muurahaiset olivat vihdoinkin taakse jäänyttä elämää, Miikkulainen ehti ajatella.

Antti Yli-Savola

Tarina korvia puhdistavasta henkilöstä

Hänellä oli tapanaan puhdistaa korvansa iltaisin. Hänen mielestään korvalehdet ovat herkkä alue, jota tulisi hoitaa huolellisesti tulehdusten ja muiden epämiellyttävien tilojen ehkäisemiseksi. Tavallisesti hän aloitti vetämällä hiuksensa syrjään, sillä eihän se sopisi, että yksinäinen hiuskiehkura häiritsisi hänen tärkeää tehtäväänsä. Ensimmäisenä hän kostutti huolella jokaisen ulkoneman ja ontelon korvalehdistään varmistuen kuitenkin, ettei vettä pääsisi itse korvakäytävään. Kostutuksen jälkeen oli vuorossa saippuointi, siihen hän käytti ainoastaan hajusamatonta Marseille-saippuaa. Korvalehtien iho on ohutta ja herkkää, ja liian vahva saippua saattaa kuivattaa sen. Saippuointuaan korvansa hän huuhteli ne runsaalla vedellä, niin ettei lika- tai saippuahiukkastaan jäänyt häiritsemään hänen korviensa ihon herkkää tasapainoa.

Paras osio oli kuitenkin vielä jäljellä. Hän säästi korvantaustojen pesun aina viimeiseksi, sillä se tuotti hänelle eniten tyydytystä. Suurta nautintoa tuntien hän nosti saippuoidun sormensa korvalehtensä taakse ja tunnusteli: päivän aikana kertynyt kuona irtosi sieltä helposti. Huokaisten hän pesi kätensä ja pysähtyi ihas-telemaan työnsä tuloksia. Hänen korvansa punoittivat hiukan, kuten aina, mutta muutoin ne näyttivät ihostuttavan puhtailta –

Vasemman korvalehden ja ohimon yhtymäkohdassa oli jotakin oranssia. Hän rypisti kulmiaan, sillä hän oli aivan varma, ettei ollut tehnyt mitään, mikä olisi liannut hänen korvansa näin. Korvien puhtaudesta huolehtimiseen ei riittänyt vain huolellinen ja toistuva pesu, vaan täytyy myös mahdollisuuksien mukaan

välttää korvien likaantumista. Hän oli iloinen ylennyksestään, entisessä työssään hiilikaivoksella hänen oli ollut mahdotonta suojella korviaan. Hän päätti tutkia tahran mahdollisimman huolellisesti ennen puhdistusta, ettei vain levittäisi likaa ja tuhriksi loppuakin korvalehteään – silloin hänen olisi aloitettava koko pesurakka alusta.

Hän nosti sormensa varovasti oranssin läikän luo ja kosketti sitä. Se tuntui työntyvän ulos hänen ihostaan. Tahra oli siis ollut siinä jo jonkin aikaa, muuten se ei olisi ehtinyt kasvaa niin pulleaksi. Häntä oksetti ajatus kasvavasta likamöykystä niin lähellä hänen kauniita, puhtaita korvanlehtiään, ja hän tökkäisi tahraa vihasesti.

Möykky vetäytyi refleksinomaisesti takaisin hänen päänsä sisään, ja työntyi sitten hitaasti takaisin ulos. Hänen ohimonsa tuntuivat hyvin omituisilta, ikään kuin hän olisi työntänyt sormen liian syvälle kurkkuunsa, mutta kurkku olisikin ollut otsassa. Tämä tahra vaikuttaa tavallistakin sitkeämmältä, hän mietti kaivaessaan pinsettejä esiin. Normaalisti hän käytti niitä vain korva- ja nenäkarvojen irroittamiseen ja ajoittaiseen korvavaikun poistoon, mutta nyt hän tunsu tarvitsevansa juuri niiden kaltaista asetta tätä sitkeää, inhottavaa tahraa vastaan. Hän tarrautui raivokkaasti möykkyyn ja kiskaisi.

Hän heräsi lattialta pää jomottaen muutamaa kymmentä minuuttia myöhemmin. Möykky oli yhä hänen ohimossaan kaikesta siitä kivusta huolimatta, eikä vaikuttanut pienentyneen, olipahan vain hiukan ilkeämmän

oranssin värinen. Se on syöpä, hän päätti, ja vältti katsomasta peiliin loppupäivän ajan. Seuraavana aamuna hän marssi lääkäriin.

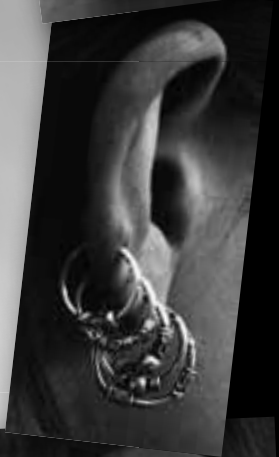
Lääkäri ei uskonut hänen diagnoosiinsa ja kieltäytyi antamasta solunsalpaajia ja sädehoitoa ennen kuin olisi tutkinut möykyn. Vastahakoisesti hän antoi lääkärin tötkiä ulkonemaa, vaikka se kivun ohessa tuntui loukkaavalta jollakin hyvin syvällä tavalla, ikään kuin hän olisi-kin hammaslääkärissä, täysin häntä hoitavan miehen armoilla, sisus paljastettuna. Lääkäri mutisi hämmentyneenä möykyn liikahdellensa ja kumartui sitten hänen korvansa puoleen nähdäkseen sen paremmin. Hän hengitti syvään, pakotti silmänsä auki ja tuli sattumalta samalla vilkaiseeksi kyyristelevän lääkärin korvaa. Jo hyvin hoidettu ja puhdas korvalehti olisi riittänyt kiinnittämään hänen huomionsa, mutta tällä kertaa hänen silmänsä osui oranssi pallero lääkärin korvanlehden juuresta. Hän hihkaisi pelästyneenä. Lääkäri heilautti päätänsä, ja samalla hän huomasi oranssin möykyn lääkärin toiseltakin ohimolta. Hän nosti kätensä omalle oikealle ohimolleen – sielläkin tuntui pullistuma.

Hän ryntäsi käytävälle kauhistuneena. Siellä sairaanhoitajien korvien juurella vilkkui oranssi, hauraiden mummojen hauraat pallerot väpättivät aivastusten tahtiin, jopa pienillä, räähkyvillä lapsilla oli oranssit möykyn pienissä päissään. Totuus kuitenkin oli, ettei hän ollut tullut hulluksi. Lääkäri ohjasti hänet tärisevää kädestä pitäen takaisin tutkimushuoneeseen ja vakuutti hänelle, että palleroita tosiaan näyttäisi olevan jokaisen korvanjuurella. Hän lähti huojuvin jaloin kotiinsa ja vietti illan tökkien

palleroita kipeästi. Niiden oli pakko olla oire jostakin suurepidemiasta, joka tappaisi hänet ja lopun maailman kivuliaasti. Hän kieriskeli sängyssään tuntikausia saamatta unta, kunnes lopulta vajosi uupuneena painajaisiin.

Aamulla radio herätti hänet uutisella. Ihmiskehosta oli sattumalta löydetty aiemmin tuntematon elin, jonka toiminta oli vielä epäselvä. Juontaja kehotti kuuntelijoita vilkaisemaan peilistä korvanjuuriaan: siellä tämä uusi elin näkyisin pieninä, oransseina tai oranssinkellertävinä palleroina. Hän raahautui peilin eteen: pallerot olivat yhä siellä. Masentuneena hän aloitti korvienpuhdistusrituaalinsa. Hän oli päässyt huuhteluun asti, kun uusi ajatus putkahti hänen päähänsä: jos nämä kerta olivat hänen elimiään, kai niistäkin olisi pidettävä huolta? Hän alkoi rauhallisesti saippuoida palleroitaan. Puoleenväliin päästyään hän jo virnistä niin, että kaikki hampaat näkyivät.

Annukka Mannila

Japanissa pöllyää

Antti pöllyttää Kirorossa.

Vuosi sitten naputtelin Sössöön tarinaa alppisessiosta Sveitsin Engelbergissä. Katsellessani tuolloin kotimatalla lentokoneessa skumppaa nauttien Tanner Hallin pöllyttävän loputonta puuteria Japanin Nisekossa elokuvassa *Believe* en vielä voinut aavistaa mistä löytäisin itseni tarkalleen vuoden päästä. Niin kuitenkin kävi, että alun perin yön pikikutunneilla ilmaan heitetty idea kypsyi todelliseksi matkasuunnitelmaksi. Erinäisillä vapaalaskufoorumeilla oli jo parin vuoden ajan hehkutettu Japania loistokohteena, jossa lumesta ei ole pulaa. Kahdeksan skipolikonkarin porukalla päätimme hakea vaihtelua puhkilaskettuihin Alppeihin. Suuntana siis Japani, tarkemmin Niseko ja Hakuba.

Niseko

Vajaan vuorokauden kestäneen reissamisen jälkeen istumme bussissa matkalla Nisekoon, joka sijaitsee pohjoisella Hokkaidon saarella lähellä olympiakaupunki Sapporoa. Kämppäme sijaitsee Moiwassa, joka on hieman sivussa Nisekon pääkeskuksesta. Ennakkotietojen mukaan porukkaa pitäisi olla vähemmän mutta laskun vähintäänkin yhtä hyvää.

Suurin osa Lodgemme asukkaista on ausseja, joille Japani tuntuu olevan vähän samanlainen lomakohde kuin Alpit meille. Toki viereisestä mökkiä asuttaa suomalaisporukka, mukana pari tuttuakin. Niinpä niin, on tästä joku muukin kuullut... No,

ainakin Alpeilta tutut kiintiöhurrit loistavat poissaolollaan. Pääasia on että lunta riittää. Ja lisää tulee.

Ensimmäisenä päivänä näkyvyys on nollassa. Hissejä on auki vain vähän, mutta saadaan ihan ok lämmittelypäivä. Lodgen aussit tosin hehkuttavat laskujaan poskettoman yliampuvaan tyyliinsä. "Epic!" ja "Sick awesome!" -huutoihin oppii pian suhtautumaan, kotimainen vastine olisi kutakuinkin "ihan jees". Seuraava päivä valkeneekin sitten aurinkoisena, ja kotimäkeen kertyy jonoa hissien aukeamista odotellessa. Suomea kuulee yllättävän paljon.

Nisekon maisemat ovat enemmän Lapista kuin Alpeilta, ehkä yhtä massiivista tulivuorta lukuun ottamatta. Mutta se

Eikku hakee face-shotteja Moiwassa.

mikä korkeuseroissa ja jylhydessä menetetään, otetaan lumen määrässä takaisin. Loivahkoilla metsäpätkillä ei tarvitse lumivyöryvaarasta välittää ja laskettavaa riittää suoraan hisseiltä. Ensimmäinen päivä Moiwassa onkin täysosuma. Iltapäivällä tosin lumi muuttuu vähän turhan raskaaksi. Länsiseinämiltä löytyy kuitenkin parempaa lunta, jota aurinko ei ole ehtinyt pilata. Loistava päivä kaiken kaikkiaan!

Onnea etsimässä

Seuraavana aamuna vuokraamme auton, sillä tarkoitus on tutustua myös lähiseudun muihin keskuksiin, eikä busseilla pitkälle pötkitä. Hokkaidon saarelta löytyy

todella paljon pienehköjä keskuksia, joissa laskettavaa riittää ihan mukavasti, sillä paikallisilla ei juuri ole hinkua offareille.

Ensimmäisenä testaamme Chisenu-purin, joka osoittautuikin ehkä reissun makeimmaksi keskuksiksi. Yksi hissi, hotelliravintola, sekä Onsen, eli japanilais-tyyppinen kylpylä kuumine lähteineen. Suurin osa laskijoista on jokseenkin yllättävästi sotilaita viereisestä varuskunnasta, jalassa luonnollisesti intistä tutut leveähköt murtsikat. Laskutaidon kanssa on vähän niin ja näin, mutta ainakin yritystä piisaa ja onhan tuota sähellystä hauska seurata. Itse hakeudumme rinteiden ulkopuolelle leffoista tuttuun ”tattimetsään”, jonka lukuisista kumpareista riittää loputtomasti huvia.

Pari muutakin keskusta tulee testattua hyvällä menestyksellä, mutta uutta lunta saisi tulla jo. Perjantaina kotiin ajaessamme sitä alkaa sitten tulemaan taivaan täydeltä, ja menemme toiveikkaina ajoissa nukkumaan. Vaan kuinkas käykään, aamuyöstä heräämme epäuskoisina katolta kuuluvaan vesisateen ropinaan. Aamulla kiroilemme aikamme, mutta kun tilanteelle ei mitään voi päätämme lähteä Sapporoon viettämään turistipäivää.

Päivä kuluu lähinnä ostoskadulla palloiluun. Pakollisen sushi-lounaan lisäksi tutustumme Japanin ainoaan lailliseen rahapeliin, Pachinkoon. Pelissä kone ampuu jatkuvalla syötöllä pieniä metallikuulia pajaratsoa muistuttavaan tyyliin, ja pelaajan ainoaksi tehtäväksi jää kuulien nopeuden

koituu Raappanan "Kun uni (lumi) ei tuu", ja lohtua haetaan paikallisista sekundavis-keistä. Ankara lumettaminen tuottaakin lopulta tulosta, ja reissun toinen viikko on sitten sitä itseään. Lunta tulee taukoamatta, ja saamme pölyyttää täydellistä puutergia laskusta ja päivästä toiseen.

Chisenupurin tattimetsässä ainakin allekirjoittanut saa laskuja, jotka on helppo kirjauttaa kaikkien aikojen Top 3:een. Ainutlaatuinen yhdistelmä sopivan tiheää metsää, kumpareita ja kevyttä lunta ovat telluilla uskomatonta nautintoa. Varta vasten syvälle lumelle suunnitellut, holtittoman leveät skimbatkin toimivat kuin unelma. Eeppisen päivän kruunaa after ski Onsenissa.

Moiwassa osumme samaan hissiin Lodgemme omistajan, ruotsalaisen Parin kanssa. Par on melkoinen ilmestys rastoi- neen, vanhoine nahkakypärineen ja yli 170-senttisine itse tehtyine kasarimallisi- ne lumilautoineen. 20 vuotta Nisekossa majaillut Par näyttää todella elävän unel- maansa, oikein kateeksi käy. Kaverin las- kutyyli on täysin holtitonta, "vauhti korjaa virheet" ja "jokainen käänös on merkki pelosta" -sloganien mukaista porhallusta. Tiedä sitten kuinka paljon hississä leiju- neella makealla tuoksulla on osuutta asi- aan. Pilvessä tai ei, Parin sanoin: "One of the best days of the season!"

Hakuba

Toisen viikon lopussa on aika jättää Nise- ko taakse, sillä alkuperäisen suunnitelman mukaan aiomme viettää viimeisen viikon Hakubassa Japanin pääsaarella Honshu- la. Paikanvaihto hieman epäilyttää, sillä lentomme Sapporosta Tokioon viivästyy useita tunteja sankan lumisateen vuoksi. Kaksi meistä päättää jäädä Tokioon yö- si muiden jatkaessa yötä toisen olympia- kaupungin Naganon kautta Hakubaan. Kämpämme nimi, Hakuba Powder Lod- ge, lupaa hyvää.

Ensimmäisen päivä romuttaa kuiten- kin haaveet kertaheittolla. Kun päivän ai-

säätäminen. Pikakokeilun perusteella peli on helvetin tylsä, ja lisäksi pelihallin desi- belitaso ylittää heittämällä kaikki suosi- tukset. Paikalliset kuitenkin näyttävät viih- tyvän, sillä kaikki näkemämme pelihallit ovat tupaten täynnä. Hullua porukkaa.

Eeppistä, vihdoin

Seuraavana päivänä laskut jäävät lyhyeen, kun ylivarovainen Moiwan henkilökunta sulkee hissin parin laskun jälkeen liiallisen tuulen vuoksi. Reissun tunnaribiisiksi vali-

noa lasku sisältää sekä tuulen pakkaamaa korppua, jäätä, kumpareikkoa että loskaa, alkaa olla selvää että reissun eppisyys jäi Nisekon varaan. Ilmoitettuaamme kahdelle Tokioon jääneelle tilanteen saamme hetken päästä melko yllättävän viestin. Ottivat sitten lennot Sapporoon ja taksin Nisekoon. Soitto kotiin, lisää luottoa ja taas rokataan. Tämä ei jää reissun ainoaksi jo-keriksi, sillä kaksi muuta päättävät myös hylätä Hakuban ja lähtevät seuraavana päivänä Nagoyaan, josta ottavat lennot Okinawalle, tuhannen kilometriä etelään. Rantaloma +30 asteessa, ei huono tämäkään.

Porukka on siis hajaantunut pitkin saarivaltiota. Jäljelle jäänyt neljän kop-lamme päättää antaa Hakuballe toisen

mahdollisuuden. Lodgessa tutustumme suomalaiseen Villeen, joka on hengailut kylässä jo pitempään. Hän on tyytyväinen saadessaan laskuseuraa, sillä hänen kaverinsa on juuri lähtenyt kotiin katkaistuaan jalkansa.

Villen opastuksella haikkaamme takamaastoon ja ihailimme alppihenkisiä maisemia. Hakuban vuoret ovat aivan toista luokkaa kuin mihin Nisekossa ehdimme tottua. Saammekin pitkän ja ihan kohtuullisen hyvän laskun. Kyllä Hakubassa potentiaalia piisaa, sillä hyvällä lumella pitkä ja jyrkkää siivua riittää silmäkantamattomiin. Kävellessämme laskun jälkeen kotiin taivaalta alkaa kuitenkin tulla vettä ja joudumme toteamaan, että tämän reissun laskut oli sitten tässä.

Viimeinen viikko ei siis mene niin kuin oli suunniteltu, mutta voiko tässä nyt valittaakaan. Eeppistä pyydaa, rannalla lekottelua, turisteilua maaseudulla ja scifi-henkisissä miljoonakaupungeissa, tunnistamattomia, mutta taivaallisia meren herkkuja... melkoinen laskureissu. Kilistellessämme viimeisenä iltana gin toniceja WTC:n kattobaarissa on helppo todeta, ettei tämä tule jäämään viimeiseksi visiitiksi nousevan auringon maahan.

Linna (tai vastaava pramea pytinki) Matsumotossa.

Kesän merkkejä

Teksti: Ville Saari

Kuva: Juulia Suvilehto

Kevät etenee vinhaa vauhtia ja kesä häämöttää jo horisontissa. Nyt onkin mitä parhain aika laatia suunnitelmia kesää varten. Hyvälle suunnitelmalle voidaan asettaa kaksi kriteeriä: syksyllä pitää olla levännyt ja rahaa taskussa talvea varten. Näiden kriteerien yhdistäminen voi osoittautua melko vaikeaksi.

Tulevasta kesästä tekee ainutlaatuisen ainakin taloudellinen tilanne. Suuri osa yrityksistä painiskelee jo laman kourissa ja on joutunut lomautamaan henkilöstöään. On selvää, että tällaisessa tilanteessa ei kesätyöntekijöitä voida palkata. Firmoissa, joita lama ei vielä koettele, on myös alettu varotoimiin tulevan varalle. Säästöjä tarvitaan ja pitkällisten tutkimusten perusteella kesätyöntekijöiden palkkaamatta jättäminen on havaittu parhaaksi tavaksi säästää. Vaikuttaa siis siltä, että kesätöiden saaminen tulee olemaan todella vaikeaa ja perinteinen "koko kesä töissä" -suunnitelma vaatii rinnalleen muita hyviä ehdokkaita.

Jos ei saa kesäksi töitä, nousee suurimmaksi huolenaiheeksi raha. Itsensä elättäminen kesän aikana onnistuu helpoiten menemällä kotiin vanhempien luokse tai opiskelemalla ja nostamalla tukia. Näillä tavoilla pitää itsensä hengissä kesän

yli, mutta talveksi ei ylimääräistä rahaa jää. Lisäksi kesällä opiskeleminen ei tue kesäloman lepäämistavoitetta. Kotiin meneminen taas tietää monelle homehtumista jollain pikkupaikkakunnalla. On siis parasta kehittää jokin parempi suunnitelma, jolla saadaan rahaa sekä lepoa kesän aikana.

Jos rajoitetaan rahanhankintakeinot rehellisiin, eikä aleta suunnittelemaan uutta Wincapitaa, ainoina tulevat mieleen uhkapelit ja osakkeet. Rahan ansaitsemiseen ilman työtä tarvitaan alkupääomaa. Onneksi opintolainaa saa helposti. Jos ei kuitenkaan opiskele HSE:ssä, Hankenissa tai edes tutalla, voi hylätä osakkeet. Uhkapeleistä voidaan todeta, että vedonlyönnissä ja casinolla häviää kuitenkin, lotto on vain kerran viikossa ja raveja ei tueta. Pokerilla voisi tienata rahaa jos olisi tarpeeksi ahkera ja pitkäjänteinen. Ainakin itse olisin kesän lopussa todennäköisesti pennitön ja opintolainani tältä vuodelta nostonut, joten tämänkin vaihtoehdon voi hylätä.

Näyttää siltä, että ilman kesätöitä on vaikea saada mistään ylimääräistä rahaa kesän aikana. Kaikkeksi onneksi ruotsalainen sääjukko Henrik Sarri on ilmoittanut, että kesästä tulee erittäin lämmin. Onpahan sitten ainakin hyvät kelit lomaila. Ja jos rahat meinaa loppua, niin aina voi liftata Lappiin ja mennä poimimaan lakkoja.

Sukellus arkistoon

Kuvat: Polyteekkariarkisto

Sössön iskuryhmä vieraili jälleen Polyteekkariarkistossa, ja löysi varsin poliittisesti sävyttyneitä tuotoksia edeltäjiltään. Hallitustyöskentely killassakin on varsin poliittista nykyiseen verrattuna. Tekniikkaa ja sähköän ääntä ei kuitenkaan ole 70-luvun Sössössä unohdettu.

HALLITUS PILOUTUI SYLÄN LEVEÄN SELÄN TAKSE

ONKO YÄN VASTUSTAMINEN NAAMIOITU JOUKKOTOIMINNAN VASTUSTAMISEEN?

DEMORAATTIEN VOITTO SIKN YLEISKOKOUKSESSA

VÄRI-TV KILTAHUONEESSA!

Kilta on saanut lainaksi Finlux-väritelevision olympialaisten ajaksi. Käsitelkääpä varoen ja nauttikaa !!!

Radioaparaatti

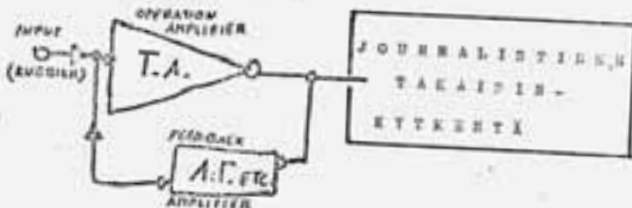

Jos suorittelit sovelletun elektronikkaa ammattilaisena ei ole sinulla vielä mikään erikoistutkimus, tässä on sinulle tilaisuus: TÄÄN KILTAHUONEESSA RADIO. Täällä vastuuksia, jotka tekemään tulee täyttää:

- toimii
- hyvä ääni (SDN 45500)
- heljä säätöasetus ULA-asetus
- vain yksi mekaaninen kytkin (ON/OFF)
- tukeva rakenne
- ammattimainen muotoilu (SIK-design)
- toteutettu uusimmalla teknologialla

Työ on tarkoitettu kahdella SIKHilaisella. Tarvittavat komponentit kustantaa kilta. Asiasta kiinnostuneet ottakoot yhteyttä SI Hannu Ahjopäälle (SD 512) ja kilan hallitukseen. Koska mukaan pääsee vain kaksi, pidä kiirettä!

Reaktionhoitaja

Näin se on T
Tämä elektronikkoinen tuttu sinulle on havaittavissa myös
monilla muilla kytymällä aloilla.

KILLAN HALLITUKSEN AKTIVITEETISTA

Sössön palstoilla on esitetty väitteitä, että toiset ryhmät ovat olleet hallituksessa aktiivisempia kuin jotkut toiset. Ja vaadittu hallituksen läsnäolotilaston julkaisemista. Siispä julkaistaan, ettei tarvitse muodostaa mielipidettäsi huijien perusteella. Tiedot koskevat killan hallituksen kokouksia kahta viimeistä lukuun ottamatta.

Juhani Saalo	porv	27
Hans Holmberg	porv	26
Hannu Hinkkinen	OKA	24
Heikki Kauppi	porv	26
Riitta Ojala	OKA	23
Juha Saarinen	porv	33
Kaarle Bergholm	sd	21
Tuomo Huhtanen	kos	20
Pekka Ahola	porv	16
Kari Juntunen	sd	12

Heikki Kauppi
sihteeri

SÖSSÖ NYHTYY JULKAISEMAAN KYSYMYS- JA VASTAUS PALSTAA

Kaikki kysymykset sopivankokoisilla lapuilla JA SÖSSÖN kaappiin. Khdoton vaihtolo taitaan.

Kysymys: Olen yksinäinen ja ujo fuksityttö. Olen aikeissa lähteä Potentiaalitasaukseen, mutta pelkään seurauksia. Meneekö minulta maine?

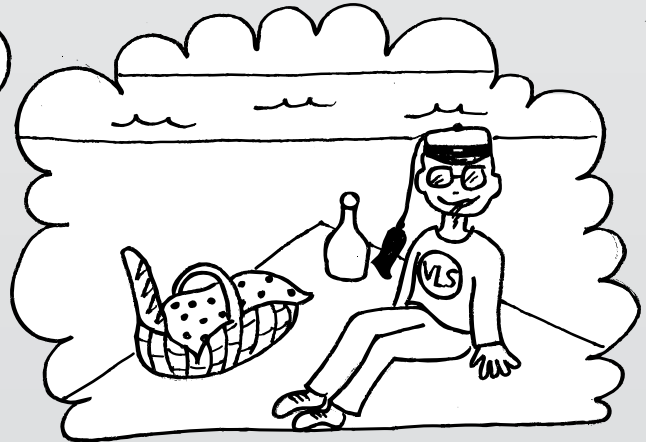
Vastaus: Tuskinpa menee, pikemminkin siith tulee.

Kysymys: Onko tietoa miten saavat vaikuttavat vesihiihtoon, erityisesti kuvien osuuteen?

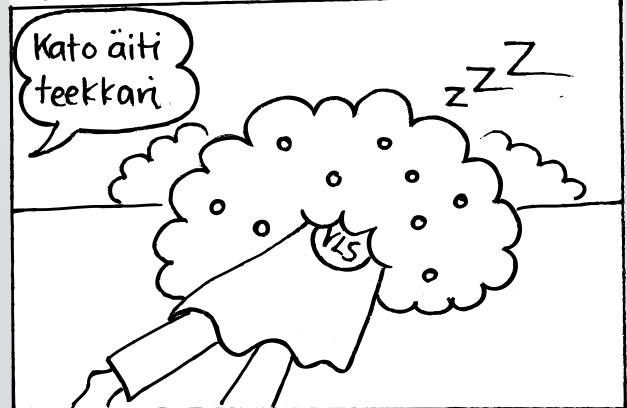
Vastaus: Kesäoloissa emme ole asiaan perehtyneet, mutta talvioloista saamme kokenutemme mukaan ne ovat etenkin ahtojissa hyvät oloissa.

Käsikirjoitus: Joni Orponen, Ville Saari
Kuvitus: Jasmine Holmström

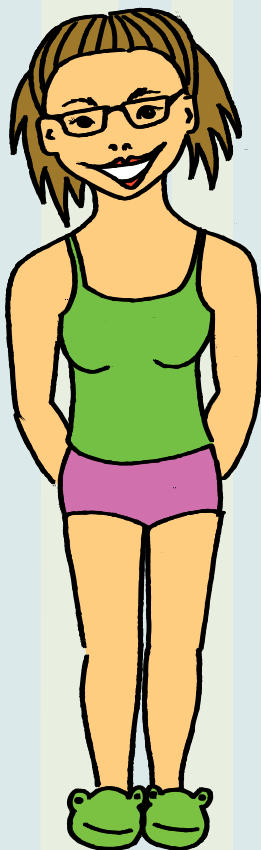
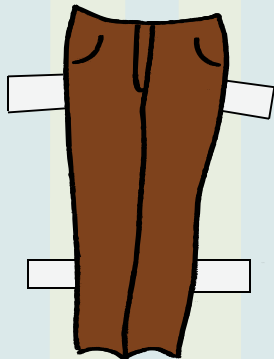
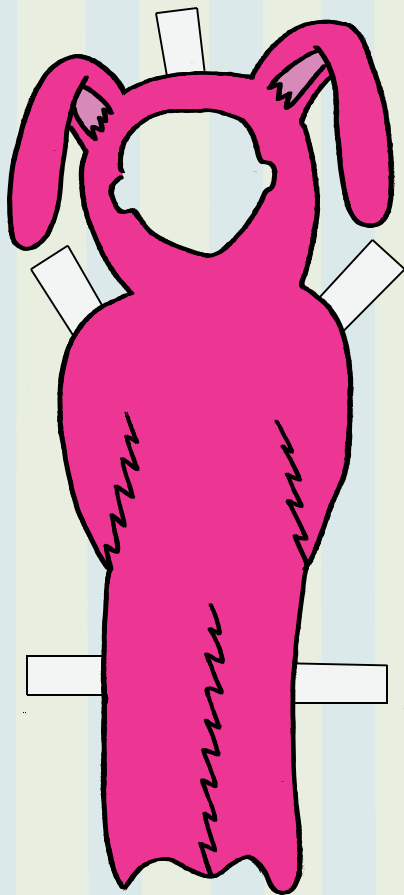
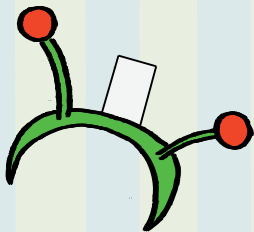
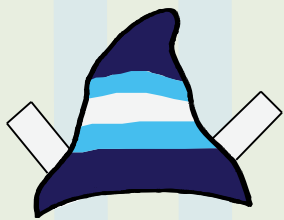

MITÄ OIKEASTI TAPAHTUI...

NÄINHÄN SE MENI...

Saara

